

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 195

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 17. jūlijs

Paziņojums Nr. Saturs Lappuse

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2010/C 195/01 Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* OV C 179, 3.7.2010. 1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2010/C 195/02 Lieta C-228/09: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 20. maija spriedums — Eiropas Komisija/Polijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 78., 79., 83. un 86. pants — Nodokļa bāze — Automašīnas pārdošana — Iekļaušana neregistrētajām automašīnām piemērojamā nodokļa bāzē) 2

2010/C 195/03 Lieta C-187/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 16. aprīlī iesniedza Raad van State (Nīderlande) — Baris Unal/Staatssecretaris van Justitie 2

LV

Cena:
EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2010/C 195/04	Lieta C-190/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 16. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) — <i>Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)/Boys Toys S.A. un Administración del Estado</i>	3
2010/C 195/05	Lieta C-192/10: Prasība, kas celta 2010. gada 19. aprīlī — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste	3
2010/C 195/06	Lieta C-194/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 21. aprīlī iesniedza <i>Landgericht München I</i> (Vācija) — <i>Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH, Henning Hahmann/Hypo Real Estate Holding AG</i>	3
2010/C 195/07	Lieta C-197/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) — <i>Unio de Pagesos de Catalunya/Administración del Estado y Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos</i> — <i>Iniciativa Rural del Estado Español</i>	4
2010/C 195/08	Lieta C-199/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 26. aprīlī iesniedza <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) — <i>Secilpar</i> — <i>Sociedade Unipessoal SL/Fazenda Pública</i>	4
2010/C 195/09	Lieta C-203/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 26. aprīlī iesniedza <i>Varhoven Administrativen Sad</i> (Bulgārija) — Valsts Ieņēmumu aģentūras Centrālās pārvaldes “Sūdzību un izpildes pārvaldības” direkcijas direktora vietnieks/“Auto Nikolovi” OOD	5
2010/C 195/10	Lieta C-205/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 24. marta rīkojumu lietā T-516/08 <i>Heinz Helmuth Eriksen</i> /Eiropas Komisija 2010. gada 30. aprīlī iesniedza <i>Heinz Helmuth Eriksen</i>	6
2010/C 195/11	Lieta C-210/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 3. maijā iesniedza <i>Hajdú-Bihar Megyei Bíróság</i> (Ungārijas Republika) — <i>Márton Urbán/Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága</i>	7
2010/C 195/12	Lieta C-213/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 4. maijā iesniedza <i>Lietuvos Aukščiausioji Teisma</i> (Lietuvas Republika) — <i>F-Tex SIA/Lietuvos-Anglijos UAB “Jadecloud-Vilma”</i>	7
2010/C 195/13	Lieta C-217/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 24. marta rīkojumu lietā T-6/09 <i>Bent Hansen</i> /Eiropas Komisija 2010. gada 5. maijā iesniedza <i>Bent Hansen</i>	8
2010/C 195/14	Lieta C-221/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2010. gada 3. marta spriedumu lietā T-429/05 <i>Artegoda GmbH</i> /Eiropas Komisija, ar lietas dalībnieci Vācijas Federatīvo Republiku, 2010. gada 7. maijā iesniedza <i>Artegoda GmbH</i>	9
2010/C 195/15	Lieta C-222/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 24. marta rīkojumu lietā T-5/09 <i>Brigit Lind</i> /Eiropas Komisija 2010. gada 7. maijā iesniedza <i>Brigit Lind</i>	10

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2010/C 195/16	Lieta C-223/10: Prasība, kas celta 2010. gada 7. maijā — Eiropas Komisija/Austrijas Republika	12
2010/C 195/17	Lieta C-229/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 10. maijā iesniedza <i>Tribunal Cível da Comarca do Porto</i> (Portugāle) — <i>Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira/Companhia de Seguros Tranquilidade SA</i>	12
2010/C 195/18	Lieta C-233/10: Prasība, kas celta 2010. gada 11. maijā — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste ...	13
2010/C 195/19	Lieta C-246/10: Prasība, kas celta 2010. gada 18. maijā — Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	13
2010/C 195/20	Lieta C-251/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2010. gada 18. marta spriedumu lietā T-190/07 <i>KEK Diavlos</i> /Eiropas Komisija 2010. gada 20. maijā iesniedza <i>KEK Diavlos</i>	14
2010/C 195/21	Lieta C-253/10: Prasība, kas celta 2010. gada 19. maijā — Eiropas Komisija/Slovākijas Republika ...	14
2010/C 195/22	Lieta C-257/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 25. maijā iesniedza <i>Regeringsrätten</i> (Zviedrija) — <i>Försäkringskassan/Elisabeth Bergström</i>	15
2010/C 195/23	Lieta C-146/09: Tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 22. aprīļa rīkojums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Prof. Dr. Claus Scholl/Stadtwerke Aachen AG</i>	15
2010/C 195/24	Lieta C-491/09: Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 6. aprīļa rīkojums — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste	16
2010/C 195/25	Lieta C-553/09: Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 21. aprīļa rīkojums — <i>BCS SpA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Deere & Company</i>	16

Vispārējā tiesa

2010/C 195/26	Lieta T-35/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 2. jūnija spriedums — <i>Procaps/ITSB</i> — <i>Biofarma</i> (“PROCAPS”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “PROCAPS” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts un starptautiska vārdiskas preču zīmes “PROCAPTAN” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Preču un pakalpojumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	17
---------------	---	----

2010/C 195/27	Lietas T-128/08 un T-241/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 5. maija rīkojums — CBI un ABISP/Komisija (Valsts atbalsts — Beļģijas iestāžu piešķirtas subsīdijas valsts slimnīcām — Pakalpojums ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi — Sūdzība — Apgalvotais lēmums izbeigt sūdzības izskatīšanu — Lēmuma, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu, vēlāka pieņemšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 17	17
2010/C 195/28	Lieta T-441/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 21. maija rīkojums — ICO Services/Parlaments un Padome (Prasība atcelt tiesību aktu — Lēmums Nr. 626/2008/EK — Kopējā sistēma mobilo satelītsakaru sistēmu operatoru atļauju piešķiršanai šiem operatoriem — Tiesas ietekmes neesamība — Nepieņemamība) 18	18
2010/C 195/29	Lieta T-502/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 17. maija rīkojums — Volkswagen/ITSB — Deutsche BP ("SunGasoline") (Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebilduma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 18	18
2010/C 195/30	Lieta T-200/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 18. maija rīkojums — Abertis Infraestructuras/Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Koncentrācijas — Lēmums izbeigt procedūru, kas sāka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 139/2004 21. panta 4. punktu — Termins prasības celšanai — Termina sākums — Nepieņemamība) 18	18
2010/C 195/31	Lieta T-15/10 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 26. maija rīkojums — Noko Ngele/Komisija (Pagaidu noregulējums — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Formas prasības — Nepieņemamība) 19	19
2010/C 195/32	Lieta T-194/10: Prasība, kas celta 2010. gada 28. aprīlī — Ungārija/Komisija 19	19
2010/C 195/33	Lieta T-207/10: Prasība, kas celta 2010. gada 6. maijā — Deutsche Telekom/Komisija 20	20
2010/C 195/34	Lieta T-211/10: Prasība, kas celta 2010. gada 3. maijā — Strålfors Aktiebolag/ITSB ("ID SOLUTIONS") 21	21
2010/C 195/35	Lieta T-212/10: Prasība, kas celta 2010. gada 3. maijā — Strålfors Aktiebolag/ITSB ("IDENTIFICATION SOLUTIONS") 21	21
2010/C 195/36	Lieta T-213/10: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2010. gada 24. februāra spriedumu lietā F-89/08 P/Eiropas Parlaments 2010. gada 10. maijā iesniedza P 22	22
2010/C 195/37	Lieta T-214/10: Prasība, kas celta 2010. gada 7. maijā — Moselland/ITSB — Renta Siete ("DIVINUS") 23	23
2010/C 195/38	Lieta T-215/10: Prasība, kas celta 2010. gada 11. maijā — Grieķijas Republika/Komisija 23	23

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2010/C 195/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 179, 3.7.2010.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 161, 19.6.2010.

OV C 148, 5.6.2010.

OV C 134, 22.5.2010.

OV C 113, 1.5.2010.

OV C 100, 17.4.2010.

OV C 80, 27.3.2010.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 20. maija spriedums — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-228/09) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 78., 79., 83. un 86. pants — Nodokļa bāze — Automašīnas pārdošana — Iekļaušana neregistrētajām automašīnām piemērojamā nodokļa bāzē)

(2010/C 195/02)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Triantafyllou un A. Stobiecka-Kuik)

Atbildētāja: Polijas Republika (pārstāvji — M. Dowgielewicz, M. Jarosz un A. Rutkowska)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 78., 79., 83. un 86. panta pārkāpums — Mehāniskā transportlīdzekļa pārdošana — Iekļaušana par transportlīdzekļa reģistrāciju maksājamā nodokļa bāzē

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 16. aprīlī iesniedza Raad van State (Nīderlande) — Baris Unal/Staatssecretaris van Justitie

(Lieta C-187/10)

(2010/C 195/03)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Baris Unal

Atbildētājs: Staatssecretaris van Justitie

Prejudiciālie jautājumi

Vai ar Asociācijas padomes 1980. gada 19. septembra Lēmuma Nr. 1/80 par Asociācijas attīstību 6. panta 1. punkta pirmo ievilkumu, ievērojot tiesiskās drošības principu, kompetentām valsts iestādēm gadījumā, ja krāpnieciska darbība nav konstatēta, netiek pieļauts darba ņēmēja, kurš ir Turcijas pilsonis, uzturēšanās atļauju pēc viena gada termiņa atbilstoši 6. panta 1. punkta pirmajam ievilkumam izbeigšanās atsaukt ar atpakaļejošo spēku uz brīdi, sākot ar kuru valsts tiesībās paredzētais uzturēšanās atļaujas izsniegšanas pamats vairs nepastāv?

⁽¹⁾ OV C 233, 26.09.2009.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 16. aprīlī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) — *Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)/Boys Toys S.A. un Administración del Estado*

(Lieta C-190/10)

(2010/C 195/04)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)*

Atbildētājas: *Boys Toys S.A. un Administración del Estado*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94⁽¹⁾ par Kopienas preču zīmi 27. pantu var interpretēt tādējādi, lai būtu iespējams ņemt vērā ne tikai datumu, bet arī stundu un minūti, kad ir iesniegts Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums ITSB (ja šāda informācija ir reģistrēta), lai noteiktu prioritāti laikā attiecībā pret valsts preču zīmi, kuras reģistrācijas pieteikums ir iesniegts tajā pašā dienā, ja valsts tiesību aktos par valsts preču zīmes reģistrāciju pieteikuma iesniegšanas laikam ir nozīme?

⁽¹⁾ OV 1994, L 11, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 19. aprīlī — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-192/10)

(2010/C 195/05)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un A. Marghelis)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neveicot valsts pasākumus, lai nodrošinātu pienākumu ievērošanu attiecībā uz *Cova da Loba* poligona, kas atrodas O Grove (Pontevedra, Galīsijs) slēgšanu, apsaimniekošanu un kontroli pēc slēgšanas, Spānijas Karaliste nav izpildījusi Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK⁽¹⁾ par atkritumu poligoniem 13. un 14. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Direktīvas 1999/31/EK pamatmērķis ir, cik iespējams, visā poligona dzīves ciklā novērst vai mazināt iespējamo kaitīgo ietekmi uz vidi, īpaši virszemes ūdeņu, gruntsūdens, zemes un gaisa piesārņojumu, tajā skaitā siltumnīcas efektu, kā arī gala iznākumā atkritumu radītos draudus cilvēku veselībai.
- 2) Kā izriet no pašu Spānijas iestāžu sniegtās informācijas, *Cova da Loba* poligons saņēma atļauju 2000. gadā. Tādējādi runa ir par esošu poligonu Direktīvas 1999/31/EK 14. panta izpratnē.
- 3) *Cova da Loba* poligons tika pamests, netiekot slēgts un neesot nodrošinātai tā apsaimniekošanai un kontrolei pēc slēgšanas atbilstoši direktīvas 13. pantā noteiktajam.
- 4) Tādējādi no Spānijas iestāžu sniegtās informācijas izriet, ka *Cova da Loba* poligona slēgšanas procedūra netika pabeigta. Līdz ar to, pamatojoties uz iepriekš minēto, šis poligona stāvoklis pārkāpj Direktīvas 1999/31/EK 13. un 14. panta prasības.

⁽¹⁾ OV L 182, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 21. aprīlī iesniedza Landgericht München I (Vācija) — *Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH, Henning Hahmann/Hypo Real Estate Holding AG*

(Lieta C-194/10)

(2010/C 195/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht München I

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH, Henning Hahmann

Atbildētāja: Hypo Real Estate Holding AG

Personas, kas iestājušās lietā: Klaus E. H. Zapf, Inge Jung-Arend

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši Kopienų tiesību pārākuma principam Direktīvas 2007/36/EK ⁽¹⁾ 5. panta 1. punkts ir piemērojams jau tad, ja valsts likumdevējs ir izveidojis tādu regulējumu, kas zaudē spēku, izbeidzoties transponēšanas termiņam, un kurā ir noteikts, ka transponēšanas termiņa laikā akcionāru sapulces sasaukšanas termiņu ir pieļaujams saīsināt līdz vienai dienai, ja akcionāru sapulce pieņem lēmumu (kapitāla palielināšana, nepiemērojot pirmpirkuma tiesības), kurš pamatojoties uz likumā paredzēto reģistrāciju komercreģistrā paliek spēkā arī tad, ja šis akcionāru sapulces lēmums ir apstrīdēts un sekojoši atcelts?
- 2) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši: vai Direktīvas 2007/36/EK 5. panta 1. punkta pārkāpums ir attaisnojams ar Kopienų tiesību normām, īpaši LESD 297. pantu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Direktīva 2007/36/EK par biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu (OV L 184, 17. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. aprīlī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) — Unio de Pagesos de Catalunya/Administración del Estado y Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español

(Lieta C-197/10)

(2010/C 195/07)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Unio de Pagesos de Catalunya

Atbildētāji: Administración del Estado y Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español

Prejudiciālais jautājums

Vai 2007. gada 2. novembra Karaļa dekrēta Nr. 1470/2007 9. panta 2. punkta b) apakšpunkts, ar kuru iespēja iegūt tiesības uz vienoto maksājumu no valsts rezerves ir pakļauta nosacījumam, ka tā attiecas uz gados jauniem lauksaimniekiem, kuri ir veikuši pirmreizējo savas saimniecības izveidi tādas lauku attīstības programmas ietvaros, kas noteikta, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1698/2005 ⁽¹⁾, atbilst Regulas (EK) Nr. 1782/2003 ⁽²⁾ 42. panta 3. punktam?

⁽¹⁾ Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 26. aprīlī iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL/Fazenda Pública

(Lieta C-199/10)

(2010/C 195/08)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Secilpar — Sociedade Unipessoal SL

Atbildētāja: Fazenda Pública

Prejudiciālais jautājums

Vai uzņēmuma ienākuma nodokļa ieturēšana ienākuma gūšanas vietā par 2003. gadu, kas bija noteikta sabiedrībai, kas nebija rezidente valsts teritorijā, 15 % apmērā atbilstoši Portugāles un Spānijas noslēgtajai konvencijai par dubultas aplikšanas ar nodokļiem novēršanu par dividendēm naudā, kas tai bija izmaksātas kā tādas sabiedrības akcionārei, kas bija rezidente dalībvalstī, atbilstoši CIRC 80. panta 2. punkta c) apakšpunktam un 88. panta 3. punkta b) apakšpunktam un 4. un 5. punktam un CIRS 71. panta a) un d) punktiem, kā arī EBF 59. pantam attiecīgajā laikā spēkā esošajā versijā, nepārkāpj nediskriminācijas, brīvības veikt uzņēmējdarbību un kapitāla brīvas aprites principus, kas iedibināti EKL 12., 43., 46., 56. pantā un 58. panta 3. punktā, un Direktīvas 90/435/EEK (¹) 5. panta 1. punktu?

(¹) Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīva 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 225, 6. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 26. aprīlī iesniedza Varhoven Administrativen Sad (Bulgārija) — Valsts Ieņēmumu aģentūras Centrālās pārvaldes “Sūdzību un izpildes pārvaldības” direkcijas direktora vietnieks/ “Auto Nikolovi” OOD

(Lieta C-203/10)

(2010/C 195/09)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven Administrativen Sad na Republika Bulgaria

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Valsts Ieņēmumu aģentūras Centrālās pārvaldes “Sūdzību un izpildes pārvaldības” direkcijas direktora vietnieks

Atbildētājs: “Auto Nikolovi” OOD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (¹) 311. panta 1. punkta 1) apakšpunktā reglamentētais jēdziens “lietotas preces” ietver arī lietotu kustamu īpašumu, kas nav individuāli noteikts (pēc preču zīmes, modeļa, sērijas numura, izgatavošanas gada u.t.t.) tādā veidā, lai tas atšķirtos no citām tā paša veida precēm, bet gan tiek noteikts tikai pēc konkrētā veida pazīmēm?
- 2) Vai ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK 311. panta 1. punkta 1) apakšpunktā ietvertu formulējumu “kā tos definējušas dalībvalstis” dalībvalstīm ir sniegta iespēja pašām definēt jēdzienu “lietotas preces”, vai arī valsts tiesībās ir stingri jāpārņem Direktīvā ietvertā šī jēdziena definīcija?
- 3) Vai valsts noteikumā ietvertā prasība, ka lietotām precēm ir jābūt individuāli noteiktām, atbilst Kopienas tiesībās sniegtās “lietotu preču” definīcijas saturam un jēgai?
- 4) Vai saistībā ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK 51. apsvērumā izvirzītajiem mērķiem var pieņemt, ka Direktīvas 2006/112/EK 314. panta 1. punktā iekļautais formulējums “ja šīs preces Kopienas robežās tam piegādājusi [..]” ietver arī tādu lietotu preču ieviešanu, kuras tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, pats ievēdis?
- 5) Ja peļņas daļas režīma regulējums ir piemērojams arī lietotu preču piegādei, kuru veic tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, kurš šīs preces pats ievēdis, — vai personai, no kuras tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, šīs preces saņēmis, ir jāietilpst kādā no 314. panta a) līdz d) punktā minētajām personu grupām?
- 6) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK 320. panta 1. punktā ietvertais preču uzskaitījums ir izsmelošs?
- 7) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK 320. panta 1. punkta 1) apakšpunkts un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts noteikumu, saskaņā ar kuru tirgotājam, kas ir nodokļa maksātājs, tiesības priekšnodokļa veidā atskaitīt PVN, kas samaksāts, šīs preces ievēdot, rodas un tiek īstenotas laika posmā, kad šīs preces ir piegādātas vēlākā ar nodokļiem apliekamā piegādē, attiecībā uz kuru tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, piemēro parasto nodokļu režīmu?

- 8) Vai Direktīvas 2006/112/EK 314. panta a) līdz d) punktam un 320. panta 1. punkta 1) apakšpunktam un 2. punktam ir tieša iedarbība, un vai valsts tiesa tādā lietā kā šī var uz tiem atsaukties tieši?

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtdā palāta) 2010. gada 24. marta rīkojumu lietā T-516/08 Heinz Helmuth Eriksen/Eiropas Komisija 2010. gada 30. aprīlī iesniedza Heinz Helmuth Eriksen

(Lieta C-205/10 P)

(2010/C 195/10)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Heinz Helmuth Eriksen (pārstāvis — I. Anderson, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta rīkojumu, ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja prasība ir noraidīta kā acīmredzami nepieņemama attiecībā uz tiesāšanās izdevumiem;

— Tiesai izskatīt apelācijas sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzību un piespriest Komisijai samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējam:

- a) summu EUR 800 000 apmērā vai citu summu, ko Tiesa uzskatītu par taisnīgu un līdzvērtīgu agrākām, tagadējām un turpmākām sāpēm, ciešanām un dzīves kvalitātes samazinājumam nopietnas viņa veselības pasliktināšanās dēļ, ko ir radījis Komisijas patvaļīgais un prettiesiskais atteikums īstenot Direktīvas 96/29 (¹) noteikumus, veicot Tules īpaši iesaistīto grupu medicīnas pārbaudes saistībā ar radiācijas radītām slimībām;

- b) atlīdzināt prasītājam vai medicīniskās aprūpes iestādēm, vai aprūpes sniedzējiem turpmākās medicīniskās aprūpes un medikamentu izmaksas viņa sabojātās veselības atvie-

glošanai un/vai ārstēšanai, kā ir norādīts iepriekš a) punktā, ko viņam nenodrošina viņa dalībvalsts valsts medicīnas sistēma;

- c) apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Vispārējā tiesa, kā nepieņemamu noraidot apelācijas sūdzības iesniedzēja prasību par ārpuslīgumisko atbildību, esot kļūdījusies, sagrozot gan prasījumu raksturu, gan tā pamatus. Šādas sagrozīšanas rezultātā Tiesa neesot saskatījusi prettiesiskumu Komisijas patvaļīgajās un negodīgajās atrunās, atsaucoties rīkoties, kuras bezdarbība pārkāpa Vienotos veselības drošības standartus darbinieku un sabiedrības aizsardzībai radiācijas avāriju gadījumos, kurus izraisījusi atomenerģijas izmantošana militārām vajadzībām.

- 2) Dalībvalstīm kopīgo tiesību principu nepiemērošana. Tiesa neesot novērtējusi Komisijas uzmanības, rūpības un labas pārvaldības trūkuma prettiesiskumu attiecībā uz dalībvalstu sistēmās kopīgiem tiesību principiem, nosakot administratīvo atbildību par indivīdiem radīto kaitējumu, kā tas prasīts EAEK līguma 188. pantā.

- 3) Komisijas vienīgā konkurences tiesību izņēmuma — pilnvaru pieņemt sūdzības saistībā ar veselības standartiem — neatbilstoša piemērošana. Turklāt Tiesa esot kļūdījusies, uzskatot, ka uz Komisijas militāro radiācijas avāriju Tulē neattiecas direktīvā noteiktā veselības aizsardzība, ņemot vērā Komisijas plašo un vienreizējo rīcības brīvību formulēt ES konkurences politiku ar patstāvīgiem prettiesisku tirdzniecības nolīgumu izņēmumiem. Ar to esot ignorēti šīs Tiesas lēmumi par pieņemamību citās ES jomās, kurās Komisijai nav šāda vienreizēja rīcības brīvība un kurās apgalvojumi par Komisijas bezdarbību nepadara prasību par acīmredzami nepieņemamu.

Tiesa nav ņēmusi vērā, ka Komisijai nav vienreizēja un neierobežota rīcības brīvība ieviest Vienotos veselības drošības standartus, jo EAEK līgumā ir izsmelši noteiktas tiesības noteikt atbrīvojumus un īpaši paredzēti mehānismi indivīdiem, lai sūdzētos par tās administratīvajām kļūdām, atturoties no rīcības, jomās, kurās viņiem ir piešķirta aizsardzība. Tas ietver situācijas, kad atteikums rīkoties ir adresēts citam lietas dalībniekam.

- 4) Neizvērtēšana, vai ar Komisijas atteikumu rīkoties ir pārkāpts EAEK līgumā noteiktais mērķis aizsargāt darbinieku un sabiedrības veselību.

Tiesa esot kļūdījusies arī, nenoskaidrojot, vai ar Komisijas atteikumu rīkoties ir pārkāpti EAEK līguma mērķi attiecībā uz Vienoto veselības drošības standartu piemērošanas noteikšanu un nodrošināšanu, lai aizsargātu darbiniekus un sabiedrību no jonizējošās radiācijas ilgtermiņa sekām. Tādējādi tā neievēroja Komisijas pienākumu atbilstoši EAEK līgumam nodrošināt, ka līguma normas tiek piemērotas atbilstoši, ieskaitot tajā ietvertu piesardzības principu.

(¹) Padomes 1996. gada 13. maija Direktīva 96/29/Euratom, kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām (OV L 159, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 3. maijā iesniedza Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Ungārijas Republika) — Márton Urbán/Vám- és Péntügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

(Lieta C-210/10)

(2010/C 195/11)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Márton Urbán

Atbildētāja: Vám- és Péntügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (¹), 19. panta 1. un 4. punktā noteikto samērīguma prasību ir saderīgi noteikumi par sodiem, kuros paredzēts, ka par ikvienu Padomes 1985. gada 20. decembra Regulas (EEK) Nr. 3821/85 (²) 13.–16. panta noteikumu par reģistrācijas kontrolierīču datu reģistrācijas diagrammu izmantošanu autotransportā pārkāpumu obligāti jāpiemēro naudas sods vienādā HUF 100 000 apmērā?

- 2) Vai ar samērīguma principu ir saderīgi noteikumi par sodiem, kuros naudas soda apmērs netiek noteikts atbilstoši izdarītā pārkāpuma smagumam?

- 3) Vai ar samērīguma principu ir saderīgi noteikumi par sodiem, kuros nav ļauts ņemt vērā nevienu pārkāpēja vainu mīkstinošu apstākli?

- 4) Vai ar samērīguma principu ir saderīgi noteikumi par sodiem, kuros nav paredzēta atšķirīga attieksme atkarībā no pārkāpēja personiskajiem apstākļiem?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regula (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (Dokuments attiecas uz EEZ) — Paziņojums (OV L 102, 1. lpp.).

(²) Padomes 1985. gada 20. decembra Regula (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (OV L 370, 8. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: 7. nod., 1. sēj., 227. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 4. maijā iesniedza Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuvas Republika) — F-Tex SIA/Lietuvos-Anglijos UAB “Jadeccloud-Vilma”

(Lieta C-213/10)

(2010/C 195/12)

Tiesvedības valoda — lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: F-Tex SIA

Atbildētāja: Lietuvos-Anglijos UAB “Jadeccloud-Vilma”

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā Tiesas spriedumus lietā *Gourdain* un lietā *Seagon*, Regulas Nr. 1346/2000 (¹) 3. panta 1. punkts un Regulas Nr. 44/2001 (²) 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka

a) valsts tiesai, kas izskata maksātnespējas procesu, ir izņēmuma jurisdikcija attiecībā uz *actio Pauliana*, kas tieši izriet no maksātnespējas procesa vai ir tieši saistīta ar to, un izņēmumus no šādas jurisdikcijas var pamatot tikai ar citām Regulas Nr. 1346/2000 tiesību normām;

b) *actio Pauliana*, kuru ir cēlis tāda uzņēmuma vienīgais kreditors, par kuru kādā dalībvalstī ir ierosināts maksātnespējas process,

— citā dalībvalstī,

— kura izriet no prasījumu tiesībām pret trešām personām, kuras tam ir cedējis administrators saskaņā ar vienošanos par atbildību, tādā veidā ierobežojot administratora prasījumu tiesību apmēru pirmajā dalībvalstī, un

— kura nerada risku citiem iespējamiem kreditoriem,

ir jā kvalificē par civillietu un komercietu Regulas Nr. 44/2001 1. panta 1. punkta izpratnē?

2) Vai prasītāja tiesības uz tiesību aizsardzību tiesā, ko Tiesa ir atzinusi par vispārīgo Eiropas Savienības tiesību principu un kas ir nodrošinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, ir jāsaprot un jāinterpretē tādējādi, ka

a) divas valsts tiesas, kurām ir piekritīga *actio Pauliana* izskatīšana (atkarībā no tās saistības ar maksātnespējas procesu) saskaņā ar Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktu vai saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 2. panta 1. punktu, nevar abas atteikt savu jurisdikciju;

b) ja vienas dalībvalsts tiesa ir nolēmusi atstāt *actio Pauliana* bez izskatīšanas jurisdikcijas neesamības dēļ, otras dalībvalsts tiesai, vēloties nodrošināt prasītāja tiesības uz lietas izskatīšanu tiesā, ir tiesības pēc savas iniciatīvas nolemt, ka lieta ir tai piekritīga, kaut gan saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību normām par starptautisko jurisdikciju tā to tā nevar izlemt?

(¹) Padomes 2000. gada 29. maija Regula (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām (OV 2000, L 160, 1. lpp.).

(²) Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 24. marta rīkojumu lietā T-6/09 Bent Hansen/Eiropas Komisija 2010. gada 5. maijā iesniedza Bent Hansen

(Lieta C-217/10 P)

(2010/C 195/13)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Bent Hansen (pārstāvis — I. Anderson, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta rīkojumu, ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja prasība ir noraidīta kā acīmredzami nepieņemama attiecībā uz tiesāšanās izdevumiem;

— Tiesai izskatīt apelācijas sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzību un piespriest Komisijai samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējam:

a) summu EUR 800 000 apmērā vai citu summu, ko Tiesa uzskatītu par taisnīgu un līdzvērtīgu agrākām, tagadējām un turpmākām sāpēm, ciešanām un dzīves kvalitātes samazinājumam nopietnas viņa veselības pasliktināšanās dēļ, ko ir radījis Komisijas patvaļīgais un prettiesiskais atteikums īstenot Direktīvas 96/29 (¹) noteikumus, veicot Tules īpaši iesaistīto grupu medicīnas pārbaudes saistībā ar radiācijas radītām slimībām;

b) atlīdzināt prasītājam vai medicīniskās aprūpes iestādēm, vai aprūpes sniedzējiem turpmākās medicīniskās aprūpes un medikamentu izmaksas viņa sabojātās veselības atvieglošanai un/vai ārstēšanai, kā norādīts iepriekš a) punktā, ko viņam nenodrošina viņa dalībvalsts valsts medicīnas sistēma;

c) apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

1) Vispārējā tiesa, kā nepieņemamu noraidot apelācijas sūdzības iesniedzēja prasību par ārpuslīgumisko atbildību, esot kļūdušies, sagrozot gan prasījumu raksturu, gan tā pamatus. Šādas sagrozīšanas rezultātā Tiesa neesot saskatījusi pretiesiskumu Komisijas patvaļīgajās un negodīgajās atrunās, atsaoties rīkotos, kuras bezdarbība pārkāpa Vienotos veselības drošības standartus darbinieku un sabiedrības aizsardzībai radiācijas avāriju gadījumos, kurus izraisījusi atomenerģijas izmantošana militārām vajadzībām.

2) Dalībvalstīm kopīgo tiesību principu nepiemērošana. Tiesa neesot novērtējusi Komisijas uzmanības, rūpības un labas pārvaldības trūkuma pretiesiskumu attiecībā uz dalībvalstu sistēmās kopīgiem tiesību principiem, nosakot administratīvo atbildību par indivīdiem radīto kaitējumu, kā tas prasīts EAEK līguma 188. pantā.

3) Komisijas vienīgā konkurences tiesību izņēmuma — pilnvaru pieņemt sūdzības saistībā ar veselības standartiem — neatbilstoša piemērošana. Turklāt Tiesa esot kļūdušies, uzskatot, ka uz Komisijas militāro radiācijas avāriju Tūlē neattiecas direktīvā noteiktā veselības aizsardzība, ņemot vērā Komisijas plašo un vienreizējo rīcības brīvību formulēt ES konkurences politiku ar patstāvīgiem pretiesisku tirdzniecības nolīgumu izņēmumiem. Ar to esot ignorēti šīs Tiesas lēmumi par pieņemamību citās ES jomās, kurās Komisijai nav šāda vienreizēja rīcības brīvība un kurās apgalvojumi par Komisijas bezdarbību nepadara prasību par acīmredzami nepieņemamu.

Tiesa nav ņēmusi vērā, ka Komisijai nav vienreizēja un neierobežota rīcības brīvība ieviest Vienotos veselības drošības standartus, jo EAEK līgumā ir izsmēloši noteiktas tiesības noteikt atbrīvojumus un īpaši paredzēti mehānismi indivīdiem, lai sūdzētos par tās administratīvajām kļūdām, atturoties no rīcības, jomās, kurās viņiem ir piešķirta aizsardzība. Tas ietver situācijas, kad atteikums rīkoties ir adresēts citam lietas dalībniekam.

4) Neizvērtēšana, vai ar Komisijas atteikumu rīkoties ir pārkāpts EAEK līgumā noteiktais mērķis aizsargāt darbinieku un sabiedrības veselību.

Tiesa esot kļūdušies arī, nenoskaidrojot, vai ar Komisijas atteikumu rīkoties ir pārkāpti EAEK līguma mērķi attiecībā uz Vienoto veselības drošības standartu piemērošanas noteikšanu un nodrošināšanu, lai aizsargātu darbiniekus un sabiedrību no jonizējošās radiācijas ilgtermiņa sekām. Tādē-

jādi tā neievēroja Komisijas pienākumu atbilstoši EAEK līgumam nodrošināt, ka līguma normas tiek piemērotas atbilstoši, ieskaitot tajā ietverto piesardzības principu.

(¹) Padomes 1996. gada 13. maija Direktīva 96/29/Euratom, kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām (OV L 159, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2010. gada 3. marta spriedumu lietā T-429/05 *Artegoda GmbH*/Eiropas Komisija, ar lietas dalībnieci Vācijas Federatīvo Republiku, 2010. gada 7. maijā iesniedza *Artegoda GmbH*

(Lieta C-221/10 P)

(2010/C 195/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

*Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Artegoda GmbH* (pārstāvji — U. Reese un A. Meyer-Sandrock, *Rechtsanwälte*)*

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un Vācijas Federatīvā Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 3. marta spriedumu lietā T-429/05;

2) piespriest atbildētajai samaksāt prasītājam summu EUR 1 430 821,36 apmērā, kam pieskaitīti procenti vienotas 8 % likmes apmērā par laiku no sprieduma taisīšanas dienas līdz pilnīgas samaksas dienai; pakārtoti lietu par prasījumu apmēru nodot atpakaļ izskatīšanai Eiropas Savienības Vispārējā tiesā;

3) atzīt, ka atbildētajai ir pienākums atlīdzināt prasītājam visus zaudējumus, kas tai radies nākotnē reklāmas izmaksu dēļ, kas ir vajadzīgas, lai zāles *Tenuate Retard* atgūtu tādu tirgus stāvokli, kāds tām bija pirms atļaujas atsaukšanas;

4) piespried atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2010. gada 3. marta spriedumā Eiropas Savienības Vispārējā tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību par zaudējumu atlīdzību par nelikumīgu saskaņā ar zāļu tiesisko regulējumu izdotas atļaujas atsaukšanu. Prasība esot noraidīta tāpēc, ka Komisija neesot izdarījusi pietiekami smagu Kopienas tiesību pārkāpumu. Kompetences tiesiskā regulējuma pārkāpums nevarot radīt prasījumu tiesības par zaudējumu atlīdzību, jo kompetences tiesiskais regulējums neesot paredzēts uzņēmumu komerciālo interešu aizsardzībai. Turklāt attiecīgais tiesiskais regulējums, kas ietverts Direktīvas 65/65 11. pantā, esot pārāk neprecīzs. Šajā sakarā līdz šim neesot bijis līdzīga precedenta. Tas saprātīgi pamatojot to, kāpēc Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Vēl esot jāņem vērā medicīnas ekspertu atzinuma pārbaudes sarežģītība. Kopumā veicamie tiesiskie un faktiskie novērtējumi esot bijuši tik sarežģīti, ka Direktīvas 65/65 11. panta pārkāpumu nevarot uzskatīt par pietiekami smagu pārkāpumu.

Apelācijas sūdzībā tās iesniedzēja norāda, ka kompetences tiesiskajam regulējumam, kurā ir ierobežota Eiropas suverenās varas īstenošanu kompetence liegt personām to tiesisko statusu, ir mērķis aizsargāt pilsoņu un uzņēmumu tiesības. Pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas domām, kompetences tiesiskā regulējuma pārkāpums tāpēc ir jāņem vērā izvērtējot, vai ir noticis pietiekami smags pārkāpums.

Vēl vērā ir jāņem, ka Komisijai tās lēmuma pieņemšanā nebija nekādas rīcības brīvības. Turklāt Komisija nevis esot pieņēmusi abstraktu tiesisko regulējumu, bet gan administratīvas rīcības rezultātā mērķtiecīgi liegusi pastāvošu tiesisko statusu. Apelācijas sūdzības iesniedzējai radušies zaudējumi tāpēc esot nevis tikai abstrakta tiesiskā regulējuma tiešas vai netiešas sekas, bet gan konkrēta administratīva pasākuma mērķis un saturs. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Komisijai tāpēc bija ļoti rūpīgi jāpārbauda, vai bija pietiekams pamats atļaujas atsaukšanai.

Tam pretrunā neesot ne veselības aizsardzības svarīgums, ne piesardzības principa īpašā nozīme. Saskaņā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas teikto, šie principi tomēr var pamatot to, ka arī tad, ja lietas fakti nav skaidri, tiek nolemts veikt un tiek veikti apgrūtināši pasākumi pret uzņēmumiem. Lai izveidotu tiesiskuma līdzsvaru un nodrošinātu samērīguma principa ievērošanu, tādā gadījumā saskaņā sekundārajās tiesībās paredzēto aizsardzību esot jānodrošina iespēja saņemt atbilstošu zaudējumu kompensāciju.

Pret to nevarot arī iebilst, ka atteikšanās no sekundāro tiesību nodrošinātās aizsardzības būtu svarīga, lai nodrošinātu efektīvu piesardzības principa īstenošanu. Jo konkrētās lietas apstākļos

Komisijai neesot bijusi nekāda rīcības brīvība. Šādos lietas apstākļos *a priori* nav nekāda riska, ka piesardzības principa īstenošanu varētu kavēt iespējamās atbildības sekas.

Lai novērstu atbildību, nevarot arī izvirzīt Direktīvas 65/65 11. pantā ietvertā regulējuma neprecizitāti. Par šādu neprecizitāti saskaņā ar apelācijas iesniedzējas teikto atbildība būtu jānes nevis attiecīgajam uzņēmumam, bet gan pašai Kopienai. Kopiena nedrīkstot aizstāvēbai pret prasījumiem par zaudējumu atlīdzību pamatoties uz to, ka tā, neizpildot savus pienākumus, nav izdevusi skaidru un nepārprotamu tiesisko regulējumu.

Arī precedenta trūkums nevarot būt par iemeslu atbrīvošanai no atbildības. Kopienas iestādēm nav tādu privilēģiju saistībā ar atbildības regulējumu, ko varētu saprast kā "tiesības uz pirmo kļūdu". Turklāt Vispārējā tiesa esot jau atzinusi un tas esot stājies spēkā, ka Komisijas lēmums bija nelikumīgs procesuālā ziņā un pēc būtības. Tāpēc laikā, kad Komisijas lēmums tika izpildīts, esot pastāvējis lēmums, kas ir uzskatāms par precedentu.

Tāpat ar lietas faktu un tiesiskā regulējuma sarežģītību vien nepietiekot, lai liegtu smaga pārkāpuma esamību. Tas esot spēkā arī tad, ja tiek veikti tikai administratīvi pasākumi, kas neietver vērtēšanas vai rīcības brīvību un ar kuriem tiek mērķtiecīgi apdraudēti pastāvošs tiesiskais statuss, tādējādi radot būtiskus, tiešus un paredzamus materiālus zaudējumus.

Turklāt zāļu tiesiskā regulējuma problēmu jomā atbildīgās iestādes ir kompetentas atbilstošajos konkrētās jomas un juridiskajos jautājumos. Tāpēc tikai ar vidusmēra sarežģītību, kas parasti piemīt strīdiem par zāļu drošību un iedarbību, vien nepietiekot, lai noraidītu smaga pārkāpuma faktu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 24. marta rīkojumu lietā T-5/09 *Brigit Lind*/Eiropas Komisija 2010. gada 7. maijā iesniedza *Brigit Lind*

(Lieta C-222/10 P)

(2010/C 195/15)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Brigit Lind* (pārstāvis — *I. Anderson*, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta rīkojumu, ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzējas prasība ir noraidīta kā acīmredzami nepieņemama attiecībā uz tiesāšanās izdevumiem;

— Tiesai izskatīt apelācijas sūdzības iesniedzējas apelācijas sūdzību un piespriest Komisijai samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējai:

a) summu EUR 50 000 apmērā vai citu summu, ko Tiesa uzskatītu par taisnīgu un līdzvērtīgu triecienam un bēdām, ko viņa piedzīvoja sava brāļa ciešanu un nāves dēļ, ko ir radījis Komisijas patvaļīgais un prettiesiskais atteikums nodrošināt Direktīvas 96/29 (¹) ieviešanu, lai Tules īpaši iesaistītajām grupām tiktu veiktas medicīnas pārbaudes saistībā ar ilgtermiņa radiācijas radītām slimībām;

b) samaksāt Džona Erlinga Nočena [John Erling Nochen] mantas kopumam:

i) summu EUR 250 000 apmērā vai citu summu, ko Tiesa uzskatītu par taisnīgu un līdzvērtīgu viņa ciešanām no 2006. gada līdz viņa nāvei no plaušu vēža 2008. gadā, ko radīja Komisijas patvaļīgais un prettiesiskais atteikums nodrošināt Direktīvas 96/26 ieviešanu, lai Tules īpaši iesaistīto grupu gadījumā tiktu veiktas ilgtermiņa medicīnas pārbaudes saistībā ar radiācijas radītām slimībām

ii) apbedīšanas izdevumus EUR 6 000 apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

1) Vispārējā tiesa, kā nepieņemamu noraidot apelācijas sūdzības iesniedzēja prasību par ārpuslīgumisko atbildību, esot kļūdušies, sagrozot gan prasījumu raksturu, gan tā pamatus. Šādas sagrozīšanas rezultātā Tiesa neesot saskatījusi prettiesiskumu Komisijas patvaļīgajās un negodīgajās atrunās, atsaoties rīkoties, kuras bezdarbība pārkāpa Vienotos veselības drošības standartus darbinieku un sabiedrības aizsardzībai radiācijas avāriju gadījumos, kurus izraisījusi atomenerģijas izmantošana militārām vajadzībām.

2) Dalībvalstīm kopīgo tiesību principu nepiemērošana. Tiesa neesot novērtējusi Komisijas uzmanības, rūpības un labas pārvaldības trūkuma prettiesiskumu attiecībā uz dalībvalstu sistēmās kopīgiem tiesību principiem, nosakot administratīvo atbildību par indivīdiem radīto kaitējumu, kā tas prasīts EAEK līguma 188. pantā.

3) Komisijas vienīgā konkurences tiesību izņēmuma — pilnvaru pieņemt sūdzības saistībā ar veselības standartiem — neatbilstoša piemērošana. Turklāt Tiesa esot kļūdušies, uzskatot, ka uz Komisijas militāro radiācijas avāriju Tulē neattiecas direktīvā noteiktā veselības aizsardzība, ņemot vērā Komisijas plašo un vienreizējo rīcības brīvību formulēt ES konkurences politiku ar patstāvīgiem prettiesisku tirdzniecības nolīgumu izņēmumiem. Ar to esot ignorēti šīs Tiesas lēmumi par pieņemamību citās ES jomās, kurās Komisijai nav šāda vienreizēja rīcības brīvība un kurās apgalvojumi par Komisijas bezdarbību nepadara prasību par acīmredzami nepieņemamu.

Tiesa nav ņēmusi vērā, ka Komisijai nav vienreizēja un neierobežota rīcības brīvība ieviest Vienotos veselības drošības standartus, jo EAEK līgumā ir izsmeļoši noteiktas tiesības noteikt atbrīvojumus un īpaši paredzēti mehānismi indivīdiem, lai sūdzētos par tās administratīvajām kļūdām, atturoties no rīcības, jomās, kurās viņiem ir piešķirta aizsardzība. Tas ietver situācijas, kad atteikums rīkoties ir adresēts citam lietas dalībniekam.

4) Neizvērtēšana, vai ar Komisijas atteikumu rīkoties ir pārkāpts EAEK līgumā noteiktais mērķis aizsargāt darbinieku un sabiedrības veselību.

Tiesa esot kļūdušies arī, nenoskaidrojot, vai ar Komisijas atteikumu rīkoties ir pārkāpti EAEK līguma mērķi attiecībā uz Vienoto veselības drošības standartu piemērošanas noteikšanu un nodrošināšanu, lai aizsargātu darbiniekus un sabiedrību no jonizējošās radiācijas ilgtermiņa sekām. Tādējādi tā neievēroja Komisijas pienākumu atbilstoši EAEK līgumam nodrošināt, ka līguma normas tiek piemērotas atbilstoši, ieskaitot tajā ietverto piesardzības principu.

5) Neizvērtēšana, vai ar Komisijas atteikumu ir pārkāptas augstāka juridiskā spēka tiesību normas.

Tā kā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija ir ietverta ES judikatūrā, Tiesa kļūdaini neesot izvērtējusi, vai ar Komisijas atteikumu nodrošināt Direktīvas 96/29 medicīniskās pārbaudes ir pārkāpts konvencijas 2. pants, apzināti pakļaujot apelācijas sūdzības iesniedzējas brāļa dzīvību riskam saistībā ar tāda nepārbaudīta un neuzraudzīta ilgstošas radiācijas izraisīta vēža attīstību kā vēzis, kurš viņu nogalināja.

(¹) Padomes 1996. gada 13. maija Direktīva 96/29/Euratom, kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām (OV L 159, 1. lpp.).

**Prasība, kas celta 2010. gada 7. maijā — Eiropas Komisija/
Austrijas Republika**

(Lieta C-223/10)

(2010/C 195/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Adam un I. Hadjiyiannis)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2008. gada 18. jūlija Direktīvas 2008/74/EK, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/55/EK un Direktīvu 2005/78/EK attiecībā uz tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (Euro 5 un Euro 6) un piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (¹), prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Austrijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2008/74 transponēšanai beidzās 2009. gada 2. janvārī.

(¹) OV L 192, 51. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 10. maijā iesniedza Tribunal Cível da Comarca do Porto (Portugāle) — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira/Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Lieta C-229/10)

(2010/C 195/17)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Atbildētāja: Companhia de Seguros Tranquilidade SA

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai ar Eiropas direktīvām [72/166/EEK (¹), 84/5/EEK (²), 90/232/EEK (³), 2000/26/EK (⁴) un 2005/14/EK (⁵)] par sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu [un it īpaši Direktīvas 90/232/EEK 1.a pantu] ir saderīga tāda [Portugāles] *Código Civil* 505. panta izpratne, atbilstoši kurai atbildība par risku, kas izriet no transportlīdzekļu vadīšanas, tiek izslēgta, ja par negadījuma izraisīšanu ir atbildīgs tikai un vienīgi gājējs?

2) Vai ar iepriekš minētajām direktīvām ir saderīga tāda iepriekš minētā *Código Civil* 570. panta izpratne, atbilstoši kurai kaitējuma atlīdzība var tikt samazināta vai izslēgta atkarībā no abu pušu vainas pakāpes gadījumos, kad cietušās personas vainojama rīcība ir sekmējusi kaitējuma rašanos vai padarījusi to smagāku?

- 3) Vai apstiprinošas atbildes gadījumā minētās direktīvas liedz tādu izpratni, atbilstoši kurai kaitējuma atlīdzību drīkst ierobežot vai samazināt, ņemot vērā, no vienas puses, gājēja vainu un, no otras puses, ar sauszemes transportlīdzekli saistīto risku negadījuma izraisīšanā?

- (¹) Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīva 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību (OV L 103, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 1. sēj., 10. lpp.).
- (²) Padomes 1983. gada 30. decembra Otrā direktīva 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu (OV L 8, 17. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 7. sēj., 3. lpp.).
- (³) Padomes 1990. gada 14. maija Trešā direktīva 90/232/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu (OV L 129, 33. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 1. sēj., 249. lpp.).
- (⁴) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. maija Direktīva 2000/26/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu lietošanas civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ar kuru tiek grozītas Padomes Direktīvas 73/239/EEK un 88/357/EEK (Ceturrtā direktīva par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu) (OV L 181, 65. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 3. sēj. 331. lpp.).
- (⁵) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/14/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 72/166/EEK, 84/5/EEK, 88/357/EEK un 90/232/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/26/EK attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu lietošanu (OV L 149, 14. lpp.).

**Prasība, kas celta 2010. gada 11. maijā — Eiropas Komisija/
Nīderlandes Karaliste**

(Lieta C-233/10)

(2010/C 195/18)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Nijenhuis un H. te Winkel)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvas 2007/44/EK (¹), ar ko groza Padomes Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvas 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK un 2006/48/EK

attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu novērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē, prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi šīs direktīvas 7. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2009. gada 20. martā.

(¹) OV L 247, 1. lpp.

**Prasība, kas celta 2010. gada 18. maijā — Eiropas Komisija/
Luksemburgas Lielhercogiste**

(Lieta C-246/10)

(2010/C 195/19)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Peere un G. Zavvos)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīvas 2006/42/EK par mašīnām, un ar kuru groza Direktīvu 95/16/EK (¹), prasības, un katrā ziņā tos nedarot zināmus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2006/42/EK transponēšanas termiņš beidzās 2008. gada 29. jūnijā. Līdz šīs prasības celšanas dienai atbildētāja joprojām nebija veikusi visus direktīvas transponēšanai vajadzīgos pasākumus vai katrā ziņā tos nebija darījusi zināmus Komisijai.

(¹) OV L 157, 24. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2010. gada 18. marta spriedumu lietā T-190/07 KEK Diavlos/Eiropas Komisija 2010. gada 20. maijā iesniedza KEK Diavlos

(Lieta C-251/10 P)

(2010/C 195/20)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: KEK Diavlos (pārstāvis — D. Chatzimichalis, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— apmierināt šo apelācijas sūdzību atbilstoši tajā izvirzītajiem prasījumiem;

— apelācijas sūdzībā minēto iemeslu dēļ atcelt Vispārējās tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2010. gada 18. marta spriedumu lietā T-190/07, apmierinot apelācijas sūdzības iesniedzējas pirmajā instancē iesniegto prasību par Komisijas 2006. gada 23. februāra Lēmumu C(2006) 465, galīgā redakcija, atbilstoši tajā izvirzītajiem prasījumiem un atceļot šo lēmumu un visus citus ar to saistītos Komisijas aktus un/vai lēmumus;

— piespriest atbildētājai — Eiropas Komisijai — atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un apelācijas sūdzības iesniedzējas advokāta atlīdzību abās tiesu instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu 2010. gada 20. maija apelācijas sūdzību sabiedrība KEK Diavlos apstrīd Vispārējās tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2010. gada 18. marta spriedumu lietā T-190/07 un lūdz to atcelt, apmierinot minēto sabiedrības prasību, kas iesniegta par Komisijas 2006. gada 23. februāra Lēmumu C(2006) 465, galīgā redakcija, atbilstoši tajā izvirzītajiem prasījumiem, un atceļot šo lēmumu un visus citus ar to saistītos Komisijas aktus un/vai lēmumus.

Minētā sprieduma atcelšana tiek lūgta turpmāk īsumā izklāstīto iemeslu dēļ.

Pirmais atcelšanas pamats: apstrīdētajā spriedumā ar nepareizu un nepietiekamu pamatojumu pilnībā ir noraidīta prasītājas prasība un visi tajā izklāstītie argumenti, kaut gan tā bija jāapmierina pilnībā vai, pakārtoti, daļēji. Pārsūdzētajā spriedumā pilnībā nav ņemts vērā arguments, kas ir būtisks strīda risinājumam un saskaņā ar kuru sabiedrība bija izpildījusi savu līgumisko pienākumu izdot informatīvu materiālu 1 000 eksemplāros (katrā valodā), kurā ir visa informācija, kas vajadzīga, lai sagatavotu skolēnus pārejai uz *euro*, izdodot īpašu informatīvu bukletu uz daudzām lappusēm (8., 9. un 10. pielikums). Tādējādi pārsūdzētajā spriedumā nav norādīts pamatojums saistībā ar to informatīvo bukletu vērtējumu, ko prasītāja izdeva atbilstoši saviem līgumiskajiem pienākumiem.

Otrais atcelšanas pamats: apstrīdētajā spriedumā ir pieļautas kļūdas, jo pretēji tiesiskajam regulējumam, īpaši Reglamenta 48. pantam, tajā ir noraidīts prasītājas sabiedrības priekšlikums iesniegt papildu pierādījumus un konkrētāk nav piešķirts termiņš, kuru prasītāja lūgusi piešķirt tiesas sēdē, lai iesniegtu atsevišķus dokumentus, kas attiecas uz iespējamiem Komisijas konstatētiem “pārkāpumiem”, īpaši attiecībā uz laika posmu, kurā attiecīgie izdevumi tika reģistrēti grāmatvedības dokumentos, lai tos varētu atzīt par “kompensējamiem”, pamatojoties uz līgumu un tā II pielikumu.

Trešais atcelšanas pamats: pārsūdzētajā Vispārējās tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2010. gada 18. marta spriedumā prasītājai nepamatoti tika piespriests atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus, kaut gan atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punktam tiesāšanās izdevumi bija jāsadala starp lietas dalībniekiem vai arī, ņemot vērā lietas apstākļus, prasītājai kā lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, bija jāpiespiež atlīdzināt tikai daļu no Komisijas tiesāšanās izdevumiem.

**Prasība, kas celta 2010. gada 19. maijā — Eiropas Komisija/
Slovākijas Republika**

(Lieta C-253/10)

(2010/C 195/21)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Tokár un A. Marghelis)

Atbildētāja: Slovākijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nenosakot valsts stratēģiju poligonos apglabājamo bioloģiski sadalāmo atkritumu apjoma samazināšanai saskaņā ar Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem 5. panta 1. punktu, Slovērijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 5. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Slovērijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Direktīvas 1999/31/EK 5. panta 1. punktu “dalībvalstis ne vēlāk kā divus gadus pēc 18. panta 1. punktā noteiktās dienas nosaka valsts stratēģiju poligonos apglabājamo bioloģiski sadalāmo atkritumu apjoma samazināšanai un informē Komisiju par šo stratēģiju”, savukārt 18. panta 1. punktā ir noteikts, ka “dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie noteikumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo direktīvu ne vēlāk kā divus gadus pēc tās stāšanās spēkā”. Atbilstoši šīs direktīvas 19. pantam šī direktīva stājas spēkā 1999. gada 16. jūlijā. Līdz ar to šajā direktīvā paredzētās prasības bija jāizpilda līdz 2001. gada 16. jūlijam un 5. panta 1. punktā paredzētais pienākums noteikt valsts stratēģiju bija jāizpilda līdz 2003. gada 16. jūlijam.

Nemot vērā, ka Akta par pievienošanās nosacījumiem 54. pantā attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm netika paredzēts nekāds cits termiņš, Slovērijas Republikai līdz tās pievienošanās dienai, proti, 2004. gada 1. maijam, saskaņā ar minētās direktīvas 5. panta 1. punktu bija jāizstrādā valsts stratēģija poligonos apglabājamo bioloģiski sadalāmo atkritumu apjoma samazināšanai. Slovērijas Republika līdz šim brīdim nav informējusi Komisiju par šādu stratēģiju.

Tāpēc Eiropas Komisija uzskata, ka Slovērijas Republika nav izpildījusi Padomes Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem 5. panta 1. punktā paredzētos pienākumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 25. maijā iesniedza Regeringsrätten (Zviedrija) — Försäkringskassan/Elisabeth Bergström

(Lieta C-257/10)

(2010/C 195/22)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Regeringsrätten

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Försäkringskassan

Atbildētāja: Elisabeth Bergström

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Savienības tiesībām, it īpaši saskaņā ar Noliģumu ar Šveici par personu brīvu pārvietošanos un Regulas Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ 72. pantu, noteikšanas laikposms ģimenes pabalstam no ienākumiem atkarīga bērnu kopšanas pabalsta veidā var tikt pilnībā īstenots, veicot profesionālo darbību un apdrošināšanu Šveicē?
- 2) Vai saskaņā ar Savienības tiesībām, it īpaši saskaņā ar Noliģumu ar Šveici par personu brīvu pārvietošanos un Regulas Nr. 1408/71 3. panta 1. punktu un 72. pantu, Šveicē gūtie ienākumi ir pielīdzināmi iekšzemes ienākumiem, nosakot tiesības uz ģimenes pabalstu no ienākumiem atkarīga bērnu kopšanas pabalsta veidā?

⁽¹⁾ OV L 149, 2. lpp.

Tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 22. aprīļa rīkojums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Prof. Dr. Claus Scholl/Stadtwerke Aachen AG

(Lieta C-146/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 153, 04.07.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 6. aprīļa rīkojums —
Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-491/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/24)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.

Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 21. aprīļa rīkojums — BCS
SpA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes,
paraugi un modeļi), *Deere & Company*

(Lieta C-553/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/25)

Tiesvedības valoda — angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 51, 27.02.2010.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2010. gada 2. jūnija spriedums —
Procaps/ITSB — Biofarma (“PROCAPS”)

(Lieta T-35/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “PROCAPS” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts un starptautiska vārdiskas preču zīmes “PROCAPTAN” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Preču un pakalpojumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2010/C 195/26)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Procaps, SA* (Barranquilla, Kolumbija) (pārstāvji — *M. Vidal-Quadras Trias de Bes, avocat*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis — *Ó. Mondéjar Ortuño*)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Biofarma SAS* (Neuilly-sur-Seine, Francija) (pārstāvji — *A. Ruiz López* un *V. Gil Vega, avocats*)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 24. novembra lēmumu lietā R 867/2007-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Biofarma SAS* un *Procaps, SA*

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) *Procaps, SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus

⁽¹⁾ OV C 69, 21.3.2009.

Vispārējās tiesas 2010. gada 5. maija rīkojums — *CBI un ABISP/Komisija*

(Lietas T-128/08 un T-241/08) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Beļģijas iestāžu piešķirtas subsīdijas valsts slimnīcām — Pakalpojums ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi — Sūdzība — Apgalvotais lēmums izbeigt sūdzības izskatīšanu — Lēmuma, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu, vēlāka pieņemšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2010/C 195/27)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Coordination bruxelloise d'institutions sociales et de santé (CBI)* (Brisele, Beļģija) un *Association bruxelloise des institutions de soins privées (ABISP)* (Brisele) (pārstāvji — *D. Waelbroeck, advokāts*, un *D. Slater, solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *C. Giolito, J.-P. Keppen* un *B. Stromsky*)

Priekšmets

Prasība atcelt apgalvoto Komisijas lēmumu, kas izriet no tās 2008. gada 10. janvāra un 10. aprīļa vēstulēm, neuzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru un izbeigt tiesvedību lietā sakarā ar prasītāju sūdzībām par apgalvoto Beļģijas iestāžu piešķirto valsts atbalstu, finansējot Briseles galvaspilsētas reģiona IRIS (*Interhospitalière régionale des infrastructures de soins*) tīkla valsts slimnīcas

Rezolutīvā daļa:

1) lietas T-128/08 un T-124/08 apvienot rīkojuma pieņemšanai;

2) izbeigt tiesvedību lietās par šīm prasībām;

3) izbeigt tiesvedību sakarā ar Saint-Gilles pašvaldības (Beļģija), Etterbeek pašvaldības (Beļģija), Ixelles pašvaldības (Beļģija), Anderlecht pašvaldības (Beļģija), Briseles galvaspilsētas reģiona pašvaldības (Beļģija), Briseles pilsētas (Beļģija), kā arī Somijas Republikas lūgumiem atļaut iestāties lietā;

4) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 142, 07.06.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 21. maija rīkojums — ICO Services/Parlaments un Padome(Lieta T-441/08) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Lēmums Nr. 626/2008/EK — Kopējā sistēma mobilo satelītsakaru sistēmu operatoru atlasei un atļauju piešķiršanai šiem operatoriem — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)

(2010/C 195/28)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ICO Services Ltd (Slough, Berkshire, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — S. Tupper, solicitor)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji — J. Rodrigues un R. Kaškina) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — G. Kimberley un F. Florindo Gijón)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētāja prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Wilderspin un A. Nijenhuis)

Priekšmets

Prasība atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 30. jūnija Lēmumu Nr. 626/2008/EK par sistēmu atlasī mobilo satelītsakaru pakalpojumu (MSP) nodrošināšanai un atļauju piešķiršanu šīm sistēmām (OV L 172, 15. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) ICO Services Ltd atlīdzina savus, kā arī sedz Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 6, 10.01.2009.

Vispārējās tiesas 2010. gada 17. maija rīkojums — Volkswagen/ITSB — Deutsche BP ("SunGasoline")(Lieta T-502/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebilduma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2010/C 195/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Volkswagen AG (Wolfsburg, Vācija) (pārstāvji — H.-P. Schrammek, C. S. Drzymalla un S. Risthaus, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis — S. Schäffner)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Deutsche BP AG (Gelsenkirchen, Vācija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 19. septembra lēmumu lietā R 513/2007-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Deutsche BP AG un Volkswagen AG

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja un atbildētājs sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 44, 21.2.2009.

Vispārējās tiesas 2010. gada 18. maija rīkojums — Abertis Infraestructuras/Komisija(Lieta T-200/09) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Koncentrācijas — Lēmums izbeigt procedūru, kas sāka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 139/2004 21. panta 4. punktu — Termins prasības celšanai — Termina sākums — Nepieņemamība)

(2010/C 195/30)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Abertis Infraestructuras, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvji — M. Roca Junyent un P. Callol García, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Di Bucci un É. Gippini Fournier)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2008. gada 13. augusta Lēmumu izbeigt procedūru, kas sāka saskaņā ar Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV L 24, 1. lpp.) 21. panta 4. punktu, tiktāl, ciktāl minētais lēmums attiecas uz koncentrāciju starp prasītāju un *Autostrade SpA* (Lieta COMP/M.4388 — *Albertis/Autostrade*)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) *Abertis Infraestructuras, SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 167, 18.07.2009.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 26. maija rīkojums — *Noko Ngele/Komisija*

(Lieta T-15/10 R)

(Pagaidu noregulējums — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Formas prasības — Nepieņemamība)

(2010/C 195/31)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Mariyus Noko Ngele* (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — *F. Sabakunzi*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — *A. Bordes*)

Priekšmets

Būtībā lūgums atzīt Beļģijas Uzņēmumu attīstības centra (UAC) darbību nelikumību, aizliegt Komisijai un tās darbiniekiem uzturēt finanšu attiecības ar UAC vai atzīt UAC likumīgumu un gadījumā, ja Komisija šo likumīgumu atzītu, piespriest Komisijai samaksāt prasītājam noteiktu summu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2010. gada 28. aprīlī — *Ungārija/Komisija*

(Lieta T-194/10)

(2010/C 195/32)

Tiesvedības valoda — ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ungārijas Republika (pārstāvji — *J. Fazekas, M. Fehér* un *K. Szíjjártó*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas veikto ierakstu *E-bacchus* datubāzē attiecībā uz Slovēniju, ar kuru aizsargāts cilmes vietas nosaukums “*Vinohradnícka oblast’ Tokaj*” aizstāj aizsargāto cilmes vietas nosaukumu “*Tokajská vinohradnícka oblast*”, un

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, atsaukdamās uz Padomes Regulu Nr. 1234/2007 (¹), apstrīd Komisijas veiktā aizsargāta cilmes vietas nosaukuma “*Vinohradnícka oblast’ Tokaj*” ieraksta elektroniskajā aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu reģistrā (turpmāk tekstā — “*E-bacchus* reģistrs”) attiecībā uz Slovēniju spēkā esamību.

Savas prasības pamatojumam prasītāja kā pirmo pamatu izvirza to, ka Komisija, grozīdama ierakstu, ir pārkāpusi Padomes Regulas Nr. 1234/2007, kā arī Komisijas Regulas Nr. 607/2009 (²) noteikumus, jo, ar apstrīdēto grozījumu mainot *E-bacchus* reģistrā sākotnēji esošo norādi, tā nodrošināja automātisku aizsardzību jaunā tiesiskā regulējuma izpratnē nosaukumam, kas nevar tikt uzskatīts par tādu, kas “šobrīd tiek aizsargāts” Regulas Nr. 1234/2007 118.s panta izpratnē.

Šajā sakarā prasītāja uzskata, ka brīdī, kad 2009. gada 1. augustā stājās spēkā jaunais Savienības tiesiskais regulējums par vīna tirgu, atbilstoši Kopienu tiesībām un it īpaši saskaņā ar galda vīnu ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi ⁽³⁾ un kvalitatīvo vīnu sarakstu ⁽⁴⁾ aizsargāts tika nosaukums "Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast".

Prasītāja piebilst, ka šo secinājumu apstiprina arī Slovākijas tiesību izpēte, jo jaunais Slovākijas likums, kurā ietverts nosaukums "Tokajská vinohradnícka oblast", tika pieņemts 2009. gada 30. jūnijā. Turklāt, pat ja piemērojamās regulas būtu jāinterpretē tādejādi, ka valsts likuma stāšanās spēkā (2009. gada 1. septembrī) arī ir nozīmīga attiecībā uz esošas aizsardzības noteikšanu, būtu jāpiemēro Regulas Nr. 607/2009 73. panta 2. punkts, proti, arī šajā gadījumā jaunajā likumā ietvertais nosaukums jāuzskata par tādu, kas "šobrīd tiek aizsargāts" Regulas Nr. 1234/2007 118.s panta izpratnē.

Kā otro pamatu prasītāja izvirza to, ka Komisija, uzturēdama un pārvaldīdama *E-bacchus* reģistru, un konkrēti — veikdama apstrīdēto ierakstu, ir pārkāpusi Savienības tiesībās nostiprinātos labas pārvaldības, lojālas sadarbības un tiesiskās drošības principus.

Šajā sakarā prasītāja uzskata, ka no labas pārvaldības principa izriet, ka Komisija, it īpaši ņemot vērā attiecīgā reģistra nozīmīgumu, ir pienākums nodrošināt, lai tas ietver autentiskus, uzticamus un precīzus datus. It īpaši šajā sakarā Komisijai esot pienākums pārbaudīt, kādi nosaukumi un pamatojoties uz kādu valsts tiesisko regulējumu jaunā tiesiskā regulējuma par vīna tirgu spēkā stāšanās datumā bija nosaukumi, kas "šobrīd tiek aizsargāti". Turpinājumā, pēc prasītājas domām, Komisija ir pārkāpusi lojālas sadarbības principu, jo tā nav nekādā veidā — vienalga, pirms vai pēc notikušā — informējusi Ungārijas valdību par attiecīgo norāžu grozīšanu attiecībā uz Slovākiju *E-bacchus* reģistrā, lai gan tai vajadzēja zināt, ka tas var skart Ungārijas intereses. Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi arī tiesiskās drošības principu, jo tā ir izveidojusi un uzturējusi reģistru tādā veidā, ka tajā ietilpstošās norādes var tikt grozītas jebkurā brīdī ar atpakaļejošu spēku un tādejādi precīzs grozījuma izdarīšanas datums nav nosakāms.

⁽¹⁾ Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 299, 1. lpp.)

⁽²⁾ Komisijas 2009. gada 14. jūlija Regula (EK) Nr. 607/2009, ar ko paredz konkrētus sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 479/2008 piemērošanai attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, tradicionālajiem apzīmējumiem, konkrētu vīna nozares produktu marķēšanu un noformēšanu (OV L 193, 60. lpp.).

⁽³⁾ Nosaukumu saraksts attiecībā uz ģeogrāfiskajām vienībām, kas mazākas par dalībvalsti, kā norādīts Regulas (EK) Nr. 1493/1999 51. panta 1. punktā (galda vīni ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi) (OV 2009, C 187, 67. lpp.).

⁽⁴⁾ Noteiktos reģionos ražotu kvalitatīvo vīnu saraksts (OV 2009, C 187, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 6. maijā — Deutsche Telekom/ Komisija

(Lieta T-207/10)

(2010/C 195/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Telekom AG (Bonna, Vācija) (pārstāvji — A. Cordewener un J. Schönfeld, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 28. oktobra Lēmumu C(2009) 8107, galīgā redakcija (labotajā 2009. gada 8. decembra redakcijā), saistībā ar tā 1. panta 2. un 3. punktā tur konkrēti minētajiem Spānijas ieguldītājiem sniegto tiesiskās palāvības principa nodrošinājumu;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja pārsūdz Komisijas 2009. gada 28. oktobra Lēmumu C(2009) 8107, galīgā redakcija ar labojumiem, kurā Komisija nolēma, ka tiesiskais regulējums par valsts atbalstu nodokļu tiesību normu veidā saskaņā ar Spānijas likumu par uzņēmumu ienākuma nodokli [*Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedades*] (turpmāk tekstā — "TRLIS") saistībā ar uzņēmuma vai sabiedrības finansiālās vērtības norakstīšanu nodokļu mērķiem gadījumā, ja tiek iegādātas būtiskas ārvalstu uzņēmumu daļas, attiecībā uz valsts atbalstu, kas ir sniegts labuma guvējiem, kas ir veikuši iegādi Kopienas iekšienē, nav saderīgs ar kopējo tirgu. Apstrīdētajā lēmumā ir norādīts, kurš valsts atbalsts Spānijas Karalistei ir jāatgūst.

Prasītāja prasības pieteikuma pamatojumā, pirmkārt, norāda, ka ar TRLIS 12. panta 5. punkta piemērošanu saistītais nodokļa atvieglojums esot piešķirts nelikumīgi procesuālajā ziņā, jo Spānijas Karaliste par attiecīgo likumu iepriekš nebija paziņojusi Komisijai, pārkāpjot EKL 88. panta 3. punkta pirmo teikumu (LES 108. panta 3. punkta pirmais teikums), un to faktiski

piemēroja, pārkāpjot EKL 88. panta 3. punkta trešajā teikumā (LESD 108. panta 3. punkta trešais teikums) noteikto īstenošanas aizliegumu. Vēl *TRLIS* 12. panta 5. punkts esot jāuzskata par nelikumīgu pēc būtības, jo tiesiskais regulējums saskaņā ar EKL 87. panta 1. punktu (LESD 107. panta 1. punkts) nav saderīgs ar kopējo tirgu un atļauja saskaņā ar EKL 87. panta 2. vai 3. punktu (LESD 107. panta 2. vai 3. punktu) nav iespējama.

Otrkārt, prasītāja, runājot par sekām, kas izriet no valsts atbalsta pasākuma atzīšanas par nesaderīgu ar Kopienas tiesībām, apgalvo, ka attiecīgajai dalībvalstij šis atbalsts ir jāatgūst no attiecīgajiem saņēmējiem. Šajā sakarā tā apgalvo, ka šis absolūtais pamatprincips ir konkrēti nostiprināts it īpaši Regulas (EK) Nr. 659/99⁽¹⁾ 14. panta 1. punkta pirmajā teikumā.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka šajā lietā nevar izdarīt izņēmumu no atgūšanas noteikuma, jo Spānijas atbalsta saņēmējiem nav aizsargājamas tiesiskās palāvības. Šajā sakarā prasītāja norāda arī, ka Komisija, paredzot izņēmumu, kas pamatots ar tiesiskās palāvības principu, attiecībā uz zināmām Spānijas ieguldītāju grupām, ir kļūdaini piemērojusi tādu vispārīgo primāro tiesību principu kā Regulas Nr. 659/99 14. panta 1. punkta otrais teikums. Prasītāja iebilst, pirmkārt, ka tiesiskās palāvības princips nav piemērojams atbalsta saņēmēju labā, jo Spānijas valsts nav atbilstoši regulējumam paziņojusi par *TRLIS* 12. panta 5. punkta pieņemšanu. Otrkārt, tā apgalvo, ka nav izpildīti nosacījumi valsts atbalsta saņēmēju tiesiskās palāvības atzīšanai. Vēl Kopienas intereses taisnīgu tirgus attiecību izveidošanai, atgūstot piešķirtos atbalstus, esot svarīgākas par saņēmēju individuālajām interesēm saņemt nodokļu priekšrocības par pagājušajiem un nākamajiem gadiem.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [EKL 88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2010. gada 25. janvāra lēmumu lietā R 1111/2009-2;

— atļaut reģistrāciju saskaņā ar Kopienas preču zīmes “ID SOLUTIONS” reģistrācijas pieteikumu Nr. 8 235 202 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē: “etiķetes un kastes no papīra un kartona (nav paredzētas privātpersonu identifikāšanai); grāmatu iesiešanas materiāli; līmvielas kancelejas vai mājturības vajadzībām; materiāli māksliniekiem; otas; rakstāmmašīnas un kancelejas preces (izņemot mēbeles); mācību un uzskates līdzekļi (izņemot aparātūru); sintētiskie iesaiņojuma materiāli (kas nav ietverti citās klasēs); iespiedburti; klišējas”; un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “ID SOLUTIONS” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 235 202

Pārbaudītāja lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt daļā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt un apstrīdēto lēmumu atstāt spēkā

Izvirzītie pamati: prasītāja apgalvo, ka būtu jāatļauj reģistrācija saskaņā ar Kopienas preču zīmes “ID SOLUTIONS” reģistrācijas pieteikumu Nr. 8 235 202 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē, tādēļ, ka [preču zīme] “ID SOLUTIONS” ir atšķirtspējīga attiecībā uz šīm precēm un līdz ar to atbilst Padomes Regulas Nr. 207/2009 4. pantā paredzētajām prasībām

Prasība, kas celta 2010. gada 3. maijā — Strålfors Aktiebolag/ITSB (“ID SOLUTIONS”)

(Lieta T-211/10)

(2010/C 195/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Strålfors AB (Malmö, Zviedrija) (pārstāvis — M. Nielsen, lawyer)

Prasība, kas celta 2010. gada 3. maijā — Strålfors Aktiebolag/ITSB (“IDENTIFICATION SOLUTIONS”)

(Lieta T-212/10)

(2010/C 195/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Strålfors AB (Malmö, Zviedrija) (pārstāvis — M. Nielsen, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2010. gada 22. janvāra lēmumu lietā R 1112/2009-2;
- atļaut reģistrāciju saskaņā ar Kopienas preču zīmes "IDENTIFICATION SOLUTIONS" reģistrācijas pieteikumu Nr. 8 235 186 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē: "etiķetes un kastes no papīra un kartona (nav paredzētas privātpersonu identificēšanai); grāmatu iesiešanas materiāli; līmvielas kancelejas vai mājturības vajadzībām; materiāli māksliniekiem; otas; rakstāmmašīnas un kancelejas preces (izņemot mēbeles); mācību un uzskates līdzekļi (izņemot aparatūru); sintētiskie iesaiņojuma materiāli (kas nav ietverti citās klasēs); iespiedburti; klišejas"; un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "IDENTIFICATION SOLUTIONS" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 235 186

Pārbaudītāja lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt daļā

Apelācijas padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt un apstrīdēto lēmumu atstāt spēkā

Izvirzītie pamati: prasītāja apgalvo, ka būtu jāatļauj reģistrācija saskaņā ar Kopienas preču zīmes "IDENTIFICATION SOLUTIONS" reģistrācijas pieteikumu Nr. 8 235 186 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē, tādēļ, ka [preču zīme] "IDENTIFICATION SOLUTIONS" ir atšķirtspējīga attiecībā uz šīm precēm un līdz ar to atbilst Padomes Regulas Nr. 207/2009 4. pantā paredzētajām prasībām

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2010. gada 24. februāra spriedumu lietā F-89/08 P/Eiropas Parlaments 2010. gada 10. maijā iesniedza P

(Lieta T-213/10)

(2010/C 195/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: P (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — E. Boigelot, avocat)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu un tā rezultātā
- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas trešās palātas 2010. gada 24. februāra spriedumu lietā F-89/08, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai paziņots 2010. gada 1. martā un ar kuru kā nepamatotu noraidīta prasītājas prasība tostarp atcelt Parlamenta 2008. gada 15. aprīļa lēmumu par viņas atlaišanu un piespriest Parlamentam viņai pārskaitīt zaudējumu atlīdzību par kaitējumu, kas viņai esot nodarīts;
- apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumus, kurus viņa izvirzīja Eiropas Savienības Civildienesta tiesā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt abu instanču tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā apelācijas sūdzībā apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt Civildienesta tiesas (CT) 2010. gada 24. februāra spriedumu lietā F-89/08 P/Eiropas Parlaments, ar kuru noraidīta prasītājas prasība tostarp atcelt Eiropas Parlamenta lēmumu lauzt viņas pagaidu darbinieka līgumu un piespriest viņai pārskaitīt zaudējumu atlīdzību par kaitējumu, kas viņai esot nodarīts.

Apelācijas pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus par:

- kļūdu tiesību piemērošanā un pretrunīgu pamatojumu, jo CT uzskata, ka lēmuma pamatojuma uzzināšana, tikai iepazīstoties ar savas personiskās lietas materiāliem ir pietiekama un nerada vajadzību atcelt lēmumu, neraugoties uz to, ka iestāde nav izklāstījusi šo pamatojumu nedz lēmumā par atlaišanu, nedz lēmumā par sūdzības noraidīšanu;
- to, ka CT nav ievērojusi: i) pārvaldes un tiesas funkciju sadales un iestāžu līdzsvara sistēmu, ii) Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 26. pantu un iii) tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā tiktāl, ciktāl CT uzņemas Eiropas Parlamenta lomu, tā vietā paziņojot CT apstrīdētā lēmuma pieņemamos iemeslus;

— pārsūdzētā sprieduma nepietiekamu pamatojumu tiktāl, ciktāl CT neesot komentējusi faktu, ka lietas materiālu dokumenti, kuru dēļ tika pieņemts tajā apstrīdētais lēmums, ir pretrunīgi, — neraugoties uz to, ka prasītāja šīs neatbilstmes minēja pirmās instances prasībā.

Prasība, kas celta 2010. gada 7. maijā — Moselland/ITSB — Renta Siete (“DIVINUS”)

(Lieta T-214/10)

(2010/C 195/37)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Moselland eG — Winzergenossenschaft (Bernkastel-Kues, Vācija) (pārstāvis — M. Dippelhofer, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībiece: Renta Siete, SL (Albacete, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2010. gada 22. februāra lēmumu lietā R 1204/2009-2;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas sūdzības izskatīšanas gaitā radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Renta Siete, SL

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “DIVINUS” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 30., 33. un 35. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “Moselland Divinum”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 76. panta 2. punkta, kā arī Regulas (EK) Nr. 2868/95 ⁽²⁾ 19. noteikuma 2) punkta un 20. noteikuma 1) punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot atbilstoši un/vai pietiekami izskatījusi agrāku tiesību pastāvēšanas pierādījumu; Regulas (EK) Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta otrā teikuma pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot aprobežojusies tikai ar prasītājas iesniegtā pierādījuma izmantošanu; Regulas (EK) Nr. 207/2009 78. panta 1., 3. un 4. punkta pārkāpums saistībā ar nepietiekamu pierādījumu novērtēšanu un tā kā Apelāciju padome esot aprobežojusies tikai ar izziņas pieprasīšanu, neņemot vērā, ka tai jau ir pretrunīgais pierādījums, ko ietver pieprasītā izziņa; arī Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. panta otrā teikuma pārkāpums, jo Apelāciju padome prasītājai nav devusi iespēju iesniegt savus apsvērumus par faktiem, kas ir apkopoti pēc savas ierosmes; Regulas (EK) Nr. 2868/95 50. noteikuma 1) punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome nepamatoti neesot uzskatījusi kvīts par saņemšanu oriģinālu par pietiekamu pierādījumu savlaicīgai dokumentu iesniegšanai; Regulas (EK) Nr. 2868/95 50. noteikuma 1) punkta trešā teikuma pārkāpums saistībā ar pilnvaru nepareizu izmantošanu un visbeidzot Regulas (EK) Nr. 2868/95 51. noteikuma b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome nepamatoti neesot atmaksājusi apelācijas nodevu

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 11. maijā — Grieķijas Republika/Komisija

(Lieta T-215/10)

(2010/C 195/38)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — I. Chalkias, G. Skiani un E. Leftheriotou)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- apmierināt prasību un pilnībā atcelt Komisijas pieņemto apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Grieķijas Republika savā prasībā lūdz atcelt Komisijas 2010. gada 11. marta lēmumu, "ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fondu (ELVGF)", un kas ir izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 1317 un publicēts 2010. gada 12. martā ar numuru 2010/152/ES (OV L 63, 7. lpp.), daļā, kas attiecas uz tai noteiktajām finanšu korekcijām a) kokvilnas, b) lauku attīstības pasākumu un c) pārtikas preču sadales nozarēs.

Saistībā ar korekciju kokvilnas nozarē prasītāja, pirmkārt, norāda uz kļūdu Komisijas veiktajā faktu novērtējumā un nepietiekamu apstrīdētā lēmuma pamatojumu attiecībā uz kontroles vidi, atbalsta shēmas kokvilnai saderību ar IAKS, platību pārbaudēm uz vietas un risku analīzi.

Otrkārt, prasītāja uzsver, ka Komisija kļūdaini ir izvērtējusi faktus, kā arī kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Regulas (EK) Nr. 1591/2001 ⁽¹⁾ 13. panta 2. punktu un Regulas (EK) Nr. 1051/2001 ⁽²⁾ 17. pantu attiecībā uz vides pasākumiem, nepietiekamu kontroles sistēmu, kontrolēm par kokvilnas kultūrām un vides pasākumiem. It īpaši prasītāja norāda, ka Komisijas pārmetums Grieķijas Republikai par sankciju neesamību nav pamatots gan no faktiskā, gan juridiskā aspekta; šis pārmetums nav pamatots nedz ar Regulu Nr. 1051/2001 un Nr. 1591/2001 noteikumiem, nedz ar kādu citu tiesību normu, kas bija spēkā attiecīgo faktu norises laikā, un šis pārmetums nevar būt juridisks arguments, kas pamato ar apstrīdēto lēmumu noteikto korekciju.

Treškārt, prasītāja norāda uz Vadlīniju par vienreiz noteiktajām korekcijām kļūdainu interpretāciju un piemērošanu un vienli-

dzīgas attieksmes principa pārkāpumu, jo nepastāvēja iespēja, ka ELVGF tiks nodarīti zaudējumi, kā arī uz to, ka kontroles sistēmas stāvoklis nebija vienāds visos trijos pārbaudītajos laikposmos, proti, 2003./2004., 2004./2005. un 2005./2006. gadā. Līdz ar to prasītāja uzskata, ka korekcijai bija jābūt niansētākai.

Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija, apgalvojot, ka ir pārsniegts daudzums, uz kuru attiecināms atbalsts, un ka saistībā ar to saņemtais maksājums ir prettiesisks, ir kļūdaini interpretējusi Regulas (EK) Nr. 1051/2001 7. panta 4. punktu un Regulu (EK) Nr. 1123/2004 ⁽³⁾, Nr. 905/2005 ⁽⁴⁾, Nr. 871/2006 ⁽⁵⁾ un Nr. 1486/2002 ⁽⁶⁾ 1. panta noteikumus, kuros attiecībā uz finanšu korekcijām 2003./2004., 2004./2005. un 2005./2006. tirdzniecības gadam ir paredzēts ik gadus noteikts faktiskais kokvilnas daudzums, uz kuru attiecināms atbalsts.

Piektkārt, prasītāja norāda, ka apstrīdētajā lēmumā ir ietverts pretrunīgs korekcijas pamatojums un ka korekciju aprēķini ir kļūdaini, jo attiecīgajos tirdzniecības gados korekcijas nesakrīt.

Saistībā ar lauku attīstības pasākumiem prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka par spēkā neesošu ir atzīstama grāmatojumu noskaidrošanas procedūra, jo ir pārkāpta Regulas (EK) Nr. 1663/1995 ⁽⁷⁾ 8. panta 1. punkta trešā teikuma sākumā paredzētā būtiska formas prasība, jo, nosakot finanšu korekciju lauku attīstības pasākumiem, nav notikusi divpusēja diskusija.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka Komisijas lēmumā ir pieļauta kļūda faktu konstatēšanā un novērtēšanā, tajā nav norādīts pietiekams pamatojums un ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips saistībā ar minētajām IAKS nepilnībām, primārajām un papildu pārbaudēm.

Attiecībā uz pārtikas preču sadales nozari prasītāja norāda, pirmkārt, ka Komisijas attieksme ir radījusi tiesiskas cerības par to, ka tai nebūs jāsedz visas rīsu bezmaksas sadales programmas izmaksas, un ka Komisijas vēlāka nostājas maiņa pārkāpj tiesisko cerību, tiesiskās drošības un tiesiskās palāvēības principu, kā arī savas rīcības brīvības robežas, un, iespējams, šādas nostājas pamatā ir pilnvaru ļaunprātīga izmantošana.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka ir kļūdaini aprēķināti transporta izdevumi, kuri tai jāsedz.

Treškārt, prasītāja norāda, ka Komisija kļūdaini ir interpretējusi un piemērojusi Kopienas tiesību normas, it īpaši Regulas (EEK) Nr. 3149/1992⁽⁸⁾ 3. panta 2. punktu, pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu un savas rīcības brīvības robežas.

-
- (¹) Komisijas 2001. gada 2. augusta Regula (EK) Nr. 1591/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus kokvilnas atbalsta shēmas piemērošanai (OV L 210, 10. lpp.).
- (²) Padomes 2001. gada 22. maija Regula (EK) Nr. 1051/2001 par kokvilnas ražošanas atbalstu (OV L 148, 3. lpp.).
- (³) Komisijas 2004. gada 17. jūnija Regula (EK) Nr. 1123/2004, ar kuru 2003./2004. tirdzniecības gadam nosaka faktiski saražoto neattīrītas kokvilnas daudzumu, kā arī no tā izrietošo mērķa cenas samazinājumu (OV L 218, 3. lpp.).
- (⁴) Komisijas 2005. gada 16. jūnija Regula (EK) Nr. 905/2005, ar kuru 2004./2005. tirdzniecības gadam nosaka faktiski saražoto neattīrītas kokvilnas daudzumu, kā arī no tā izrietošo mērķa cenas samazinājumu (OV L 154, 3. lpp.).
- (⁵) Komisijas 2006. gada 15. jūnija Regula (EK) Nr. 871/2006, ar kuru 2005./2006. tirdzniecības gadam nosaka faktiski saražoto neattīrītas kokvilnas daudzumu, kā arī no tā izrietošo mērķa cenas samazinājumu (OV L 164, 3. lpp.).
- (⁶) Komisijas 2002. gada 19. augusta Regula (EK) Nr. 1486/2002, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1591/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus kokvilnas atbalsta shēmas piemērošanai (OV L 223, 3. lpp.).
- (⁷) Komisijas 1995. gada 7. jūlija Regula (EK) Nr. 1663/95, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EEK) Nr. 729/70 attiecībā uz ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas procedūru (OV L 158, 6. lpp.).
- (⁸) Komisijas 1992. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 3149/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus pārtikas piegādei no intervences krājumiem vistrūcīgākajām personām Kopienā (OV L 313, 50. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 10. maijā — *Monster Cable Products/ITSB — Live Nation (Music) UK Ltd* (“MONSTER ROCK”)

(Lieta T-216/10)

(2010/C 195/39)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Monster Cable Products, Inc.* (Brisbane, ASV) (pārstāvji — O. Günzel un W. von der Osten-Sacken, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecē: *Live Nation (Music) UK Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 24. februāra lēmumu lietā R 216/2009-1 daļā, kurā noraidīta apelācijas sūdzība;

— pilnībā noraidīt iebildumus Nr. B 754 335 pret Kopienas preču zīmes “MONSTER ROCK” reģistrācijas pieteikumu Nr. 3 333 804 un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “MONSTER ROCK” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniecē: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecē

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Apvienotās Karalistes vārdiskas preču zīmes “MONSTERS OF ROCK” reģistrācija Nr. 1 313 176 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē; Apvienotās Karalistes vārdiskas preču zīmes “MONSTERS OF ROCK” reģistrācija Nr. 1 313 177 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē; Apvienotās Karalistes vārdiskas preču zīmes “MONSTERS OF ROCK” reģistrācija Nr. 1 313 178 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 26. klasē; Apvienotās Karalistes vārdiskas preču zīmes “MONSTERS OF ROCK” reģistrācija Nr. 2 299 141 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 25., 41. un 43. klasē; preču zīme “MONSTERS OF ROCK”, kas ir plaši pazīstama (Parīzes konvencijas 6. bis panta izpratnē) vecajās 15 dalībvalstīs; neregistrēta preču zīme “MONSTERS OF ROCK”, ko izmanto komercdarbībā vecajās 15 dalībvalstīs; tirdzniecības nosaukums “MONSTERS OF ROCK”, ko izmanto komercdarbībā vecajās 15 dalībvalstīs

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumus attiecībā uz visām strīdus precēm un pilnībā noraidīt reģistrācijas pieteikumu

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome: i) esot nepareizi novērtējusi preču identiskumu/līdzību, ii) neesot ņēmusi vērā preču zīmju atšķirības, tostarp to konceptuālās atšķirības, un iii) neesot noteikusi agrākā apzīmējuma aizsardzības apjomu.

Prasība, kas celta 2010. gada 11. maijā — Rautaruukki Oyj/ITSB — Manuel Vigil Pérez (“MONTERREY”)

(Lieta T-217/10)

(2010/C 195/40)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rautaruukki Oyj (Helsinki, Somija) (pārstāvis — J. Tanhuanpää, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Manuel Vigil Pérez (Madride, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2010. gada 24. februāra lēmumu lietā R 1001/2009-2;
- pilnībā atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu Nr. B 1173707;
- atļaut reģistrēt prasītājas preču zīmi “MONTERREY” attiecībā uz visām precēm, kas ietilpst 6. un 19. klasē, atbilstoši prasītājas iesniegtajam Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumam Nr. 5276936;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kā arī izdevumus, kas radušies procesā ITSB Apelāciju padomē, un
- gadījumā, ja otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks iestājas šajā lietā, piespriest tam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas prasītājai radušies procesā ITSB Apelāciju padomē

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “MONTERREY” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 6., 19. un 37. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Spānijas grafiskas preču zīmes “MONTERREY” reģistrācija Nr. 1695663 attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 37. klasē; Spānijas grafiskas preču zīmes “MONTERREY” reģistrācija Nr. 1695662 attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 36. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt daļā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt daļā

Izvirzītie pamati: savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

Pirmā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ir pārkāpts Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, jo Apelāciju padome kļūdaini novērtēja preču un pakalpojumu līdzību.

Sava otrā pamata ietvaros prasītāja uzskata, ka apstrīdētajā lēmumā ir pārkāpts Komisijas Regulas Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu Nr. 40/94, 99. noteikums, jo Apelāciju padome kļūdaini pieņēma, ka agrāko tiesību [dokumenta] tulkojums atbilst attiecīgajam oriģinālam.

Sava trešā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ir pārkāpti tiesiskās palāvības aizsardzības, vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskuma principi.

Prasība, kas celta 2010. gada 12. maijā — DHL International/ITSB — Service Point Solutions (“SERVICEPOINT”)

(Lieta T-218/10)

(2010/C 195/41)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: DHL International GmbH (Bonna, Vācija) (pārstāvis — K.-U. Jonas, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Service Point Solutions, SA (Barselona, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2010. gada 25. februāra lēmumu lietā R 62/2009-2;
- piespriest atbildētājam un attiecīgajā gadījumā otram lietas dalībniekam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "SERVICEPOINT", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 20., 35. un 39. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Service Point Solutions SA

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "Service Point", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 8., 9., 16., 20., 35., 38., 39. un 42. klasē, grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "service point", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16. klasē un grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "service point", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo nepastāvēt pretstatīto preču zīmju sajaukšanas iespēja, kā arī Regulas (EK) Nr. 207/2009 76. panta 1. un 2. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome nepamatoti neesot ņēmusi vērā dažādus dokumentus

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 12. maijā — ratiopharm/ITSB — Nycomed ("ZUFAL")

(Lieta T-222/10)

(2010/C 195/42)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ratiopharm GmbH (Ulm, Vācija) (pārstāvis —S. Völker, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniiece: nycomed GmbH (Konstanz, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2010. gada 12. marta lēmumu lietā R 874/2008-4;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "ZUFAL" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: nycomed GmbH

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiska preču zīme "ZURCAL" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē, un trīs valsts vārdiskas preču zīmes "ZURCAL" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo starp pretstatītajām preču zīmēm neesot sajaukšanas iespējas

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 18. maijā — *Banco Santander*/Komisija**(Lieta T-227/10)**

(2010/C 195/43)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Banco Santander, SA* (Santander, Spānija) (pārstāvji — J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan un R. Calvo Salinero, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā atzīts, ka *TRLIS (Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedades* [Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli konsolidētā redakcija] 12. panta 5. punktā ir valsts atbalsta aspekti;
- pakārtoti — atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā atzīts, ka *TRLIS* 12. panta 5. punktā ir valsts atbalsta aspekti gadījumos, kad to piemēro attiecībā uz tādu līdzdalības iegūšanu, kuras rezultātā tiek iegūta kontrole;
- pakārtoti — atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu tiktāl, ciktāl tajā atgūšanas rīkojumu paredzēts piemērot darījumiem, kas noslēgti pirms pārsūdzētā galīgā lēmuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par lēmumu, kurš ir apstrīdēts arī lietā T-219/10 *Autogrill España*/Komisija, lietā T-221/10 *Iberdrola*/Komisija un T-225/10 *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria*/Komisija.

Prasības pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi iepriekš minētajās lietās izvirzītajiem.

Proti, tiek norādīts uz kļūdām tiesību piemērošanā, pasākumu juridiski kvalificējot par valsts atbalstu, nosakot minētā pasākuma labuma guvēju un nosakot termiņu, lai atzītu tiesisko palāvību. Šo pēdējo pamatu prasītāja izvirza tāpēc, ka apstrīdētajā lēmumā ir atzīta tiesiskās palāvības esamība, tomēr darī-

jumi, kas veikti laikā no pasākuma stāšanās spēkā līdz lēmuma uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru publicēšanai, tiek nošķirti no vēlāk veiktajiem.

Prasība, kas celta 2010. gada 21. maijā — *Telefónica*/Komisija**(Lieta T-228/10)**

(2010/C 195/44)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Telefónica, SA* (Madrīde, Spānija) (pārstāvji — J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller un J. Domínguez Pérez, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus ar šo tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par lēmumu, kurš ir apstrīdēts arī lietā T-219/10 *Autogrill España*/Komisija, lietā T-221/10 *Iberdrola*/Komisija, T-225/10 *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria*/Komisija un T-227/10 *Banco Santander*/Komisija.

Prasības pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi iepriekš minētajās lietās izvirzītajiem.

Prasība, kas celta 2010. gada 21. maijā — *Graf-Syteco*/ITSB — *Teco Electric & Machinery* ("SYTECO")**(Lieta T-229/10)**

(2010/C 195/45)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Graf-Syteco GmbH & Co. KG* (Tuningen, Vācija) (pārstāvis — T. Kieser, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Teco Electric & Machinery Co. Ltd (Taipai, Taivāna)

Prasītājas prasījumi:

- grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 18. februāra lēmumu lietā R 230/2009-1 tādējādi, ka tiek noraidīti 2007. gada 5. februāra iebildumi Nr. B 1 112 889, kas pamatojas uz Vācijas vārdisku un grafisku preču zīmi Nr. 30 327 439, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas vārdisku un grafisku preču zīmi Nr. 233 226, Beniluksa vārdisku un grafisku preču zīmi Nr. 742 535 un Spānijas vārdisku un grafisku preču zīmi Nr. 2 545 860 “TECO”;
- pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 18. februāra lēmumu lietā R 230/2009-1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “SYTECO” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 37. un 42. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Teco Electric & Machinery Co.Ltd

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: četras valsts grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “TECO”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7., 9. un 11. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo nepastāvēt pretstatīto preču zīmju sajaukšanas iespēja

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 21. maijā — Couture Tech Limited/ITSB (zīmotnes attēlojums, kas ietver zemeslodi, zvaigzni, āmuru un sirpi)

(Lieta T-232/10)

(2010/C 195/46)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Couture Tech Ltd (Tortola, Britu Virdžīniju Salas) (pārstāvis — B. Whyatt, barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2010. gada 5. marta lēmumu lietā R 1509/2008-2 un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: krāsaina grafiska preču zīme, kas attēlo zīmotni ar zemeslodi, zvaigzni, āmuru un sirpi attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 14., 18., 23., 26. un 43. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 5 585 898

Pārbaudītāja lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Prasītāja izvirza divus pamatus sava pieteikuma pamatojumam

Pamatojoties uz tās pirmo pamatu, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums pārkāpjot Padomes Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktu un 7. panta 2. punktu, jo Apelāciju padome esot kļūdaini piemērojusi šos pantus attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

Prasītāja ar savu otro pamatu norāda, ka apstrīdēto lēmumu netiekot piemērotas taisnīguma normas, jo ar to netiekot atzītas prasītājas tiesības uz tiesisko palāvību, ka tās Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tiks reģistrēts.

Prasība, kas celta 2010. gada 20. maijā — Nike International Ltd/ITSB — Intermar Simanto Nahmias (“JUMPMAN”)**(Lieta T-233/10)**

(2010/C 195/47)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Nike International Ltd (Bevertona, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — M. De Justo Bailey, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Intermar Simanto Nahmias (Individual Company) (Istanbula, Turcija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 11. marta lēmumu lietā R 738/2009-1, ciktāl tika apstiprināts Iebildumu nodaļas lēmums Nr. B 1 326 299 attiecībā uz visām apstrīdētām precēm;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un

— piespriest otrai procesa Apelāciju padomē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja tā kļūst par personu, kas iestājusies lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “JUMPMAN” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Spānijas preču zīmes reģistrācija Nr. 2 657 489 vārdiskai preču zīmei “JUMP” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē; Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 2 752 145 vārdiskai preču zīmei “JUMP” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumus attiecībā uz visām apstrīdētajām precēm un noraidīt reģistrācijas pieteikumu pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini novērtējusi, ka pastāv attiecīgo preču zīmju sajaukšanas iespēja.

Prasība, kas celta 2010. gada 18. maijā — Ebro Puleva/Komisija**(Lieta T-234/10)**

(2010/C 195/48)

*Tiesvedības valoda — spāņu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Ebro Puleva, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji — J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan un R. Calvo Salinero, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā atzīts, ka *Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedades* [Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli konsolidētā redakcija] (TRLIS) 12. panta 5. punktā ir valsts atbalsta aspekts;

— pakārtoti — atcelt 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā atzīts, ka TRLIS 12. panta 5. punktā ir valsts atbalsta aspekti gadījumos, kad to piemēro attiecībā uz tādu līdzdalības iegūšanu, kuras rezultātā tiek iegūta kontrole; un

— piespriest Komisijai atlīdzināt ar šo tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par lēmumu, kurš ir apstrīdēts arī lietā T-219/10 *Autogrill España/Komisija*, lietā T-221/10 *Iberdrola/Komisija* un T-225/10 *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Komisija*.

Prasības pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi iepriekš minētajās lietās izvirzītajiem.

Prasība, kas celta 2010. gada 21. maijā — Asociación Española de Banca/Komisija**(Lieta T-236/10)**

(2010/C 195/49)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Asociación Española de Banca (Madride, Spānija) (pārstāvji — J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan un R. Calvo Salinero, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā atzīts, ka *Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedades* [Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli konsolidētā redakcija] (TRLIS) 12. panta 5. punktā ir valsts atbalsta aspekts;
- pakārtoti — atcelt 1. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā atzīts, ka TRLIS 12. panta 5. punktā ir valsts atbalsta aspekti gadījumos, kad to piemēro attiecībā uz tādu līdzdalības iegūšanu, kuras rezultātā tiek iegūta kontrole;
- pakārtoti — atcelt 4. pantu tiktāl, ciktāl tajā atgūšanas rīkumu paredzēts piemērot darījumiem, kas noslēgti pirms šeit pārsūdzētā galīgā lēmuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt ar šo tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par lēmumu, kurš ir apstrīdēts arī lietā T-219/10 *Autogrill España/Komisija*, lietā T-221/10 *Iberdrola/Komisija* un T-225/10 *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Komisija*.

Prasības pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi iepriekš minētajās lietās izvirzītajiem.

Prasība, kas celta 2010. gada 20. maijā — Itālija/Komisija**(Lieta T-239/10)**

(2010/C 195/50)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, *avvocato dello Stato*, P. Gentili, *avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- saskaņā ar LESD 264. pantu atcelt 2010. gada 11. martā saņemto Eiropas Komisijas Reģionālās politikas ģenerāldirektorāta 2010. gada 1. marta parāda paziņojumu Nr. 3241001630, kurš izdots saistībā ar 2009. gada 23. decembrī paziņoto Eiropas Komisijas 2009. gada 22. decembra Lēmumu C(2009) 10350 par daļēju tādas Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) dalības atcelšanu, kura attiecas uz darbības programmu "POR Puglia" saistībā ar mērķi Nr. 1 (2000.–2006. gads);
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā tie, kuri izvirzīti lietā T-223/10 *Regione Puglia/Komisija*.

Prasība, kas celta 2010. gada 25. maijā — Industrias Francisco Ivars/ITSB — Motive (Reduktori)**(Lieta T-246/10)**

(2010/C 195/51)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Industrias Francisco Ivars, SL (Xeraco, Spānija) (pārstāvji — E. Caballero Oliver, advokāte, un A. Sanz-Bermell y Martínez, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecē: Motive Srl

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un līdz ar to noraidīt MOTIVE S.r.L. celtos iebildumus, atzīstot Kopienas dizainparauga Nr. 625702-0001 attiecībā uz “reduktoru” reģistrāciju par pamatotu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas dizainparaugs, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: Kopienas dizainparaugs Nr. 625702-0001 attiecībā uz “reduktoriem”, kas ietilpst 15/10. klasē (motori)

Kopienas dizainparauga īpašniece: prasītāja sabiedrība

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas dizainparaugu par spēkā neesošu: Motive S.r.L.

Personas, kas lūdz atzīt Kopienas dizainparaugu par spēkā neesošu, dizainparauga tiesības: Kopienas dizainparaugs Nr. 73952-0001

Anulēšanas nodaļas lēmums: noraidīt pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu

Apelāciju padomes lēmums: atcelt apstrīdēto lēmumu un atzīt attiecīgo Kopienas dizainparaugu par spēkā neesošu

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem 4., 5. un 7. panta nepareiza interpretācija un piemērošana

Vispārējās tiesas 2010. gada 17. maija rīkojums — Francija/Komisija

(Lieta T-74/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/52)

Tiesvedības valoda — franču

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 102, 01.05.2009.

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2010/C 195/39	Lieta T-216/10: Prasība, kas celta 2010. gada 10. maijā — <i>Monster Cable Products/ITSB — Live Nation (Music) UK Ltd</i> (“MONSTER ROCK”)	25
2010/C 195/40	Lieta T-217/10: Prasība, kas celta 2010. gada 11. maijā — <i>Rautaruukki Oyj/ITSB — Manuel Vigil Pérez</i> (“MONTERREY”)	26
2010/C 195/41	Lieta T-218/10: Prasība, kas celta 2010. gada 12. maijā — <i>DHL International/ITSB — Service Point Solutions</i> (“SERVICEPOINT”)	26
2010/C 195/42	Lieta T-222/10: Prasība, kas celta 2010. gada 12. maijā — <i>ratiopharm/ITSB — Nycomed</i> (“ZUFAL”)	27
2010/C 195/43	Lieta T-227/10: Prasība, kas celta 2010. gada 18. maijā — <i>Banco Santander/Komisija</i>	28
2010/C 195/44	Lieta T-228/10: Prasība, kas celta 2010. gada 21. maijā — <i>Telefónica/Komisija</i>	28
2010/C 195/45	Lieta T-229/10: Prasība, kas celta 2010. gada 21. maijā — <i>Graf-Syteco/ITSB — Teco Electric & Machinery</i> (“SYTECO”)	28
2010/C 195/46	Lieta T-232/10: Prasība, kas celta 2010. gada 21. maijā — <i>Couture Tech Limited/ITSB</i> (zīmotnes attēlojums, kas ietver zemeslodi, zvaigzni, āmuru un sirpi)	29
2010/C 195/47	Lieta T-233/10: Prasība, kas celta 2010. gada 20. maijā — <i>Nike International Ltd/ITSB — Intermar Simanto Nahmias</i> (“JUMPMAN”)	30
2010/C 195/48	Lieta T-234/10: Prasība, kas celta 2010. gada 18. maijā — <i>Ebro Puleva/Komisija</i>	30
2010/C 195/49	Lieta T-236/10: Prasība, kas celta 2010. gada 21. maijā — <i>Asociación Española de Banca/Komisija</i>	31
2010/C 195/50	Lieta T-239/10: Prasība, kas celta 2010. gada 20. maijā — <i>Itālija/Komisija</i>	31
2010/C 195/51	Lieta T-246/10: Prasība, kas celta 2010. gada 25. maijā — <i>Industrias Francisco Ivars/ITSB — Motive</i> (Reduktori)	31
2010/C 195/52	Lieta T-74/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 17. maija rīkojums — <i>Francija/Komisija</i>	32

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV